

DOAMNE,
ÎNVAȚĂ-NE CUM SĂ

BIRUIM

ADVERSITĂȚILE

MANUAL DE STUDIU BIBLIC

ȘCOALA DUMINICALĂ
LOGOS BAPTIST MINISTRIES

E ditorial

Continuând seria de rugăciuni către Domnul pentru a primi înțelepciunea divină și practică de sus, începem în acest manual studiul felului în care Dumnezeu ne vrea să traversăm biruitori adversitățile ce ne ies în cale.

Câștigul adus de o astfel de învățătură providențială este incalculabil și aduce celui biruitor bucurie și pace, dar și un capital enorm de spiritualitate și sfințenie, capital ce se poate reinvesti în via și lucrarea Mântuitorului cu folos de salvare pentru cei din jur și cu folos de laudă și slăvire la adresa Celui ce și-a jertfit viața pentru câștigarea vieților noastre.

Noi toți suntem săraci când ne analizăm în fața cataclismelor prin care au trecut biruitori marii erori ai credinței, și mai ales Fiul lui Dumnezeu, de aceea nici unul din noi nu poate să zică, dacă este onest față de sine și față de Cel Divin, că nu mai are nevoie de învățătură și încurajare când ne referim la provocarea mereu prezentă în viața noastră de a confrunța și birui în mod duhovnicesc adversitățile.

De aceea, cu un suflet liniștit și smerit, să deschidem paginile Scripturii și al acestui studiu, și să lăsăm să fim schimbați, prin înnoirea minții noastre, tot mai mult, în asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Amin

LM

Evorins

Ce sunt adversitățile? (N.Sinitean).....	4
Cine este în spatele adversităților? (D.Comănescu)	13
Care e perspectiva corectă despre adversități? (M.Lozneanu)	18
De ce tace Dumnezeu în adversități? (V.Gabor)	21
Cum să ne pregătim pentru adversități? (C.Chiu).....	25
De ce este necesară introspecția în adversități? (V.Filip)	30
Care este rolul adversităților? (C.Bradu).....	33
Cum răspundem la adversități? (V.Lucaci).....	37
De ce este important să ne smerim în adversități? (S.Plăcintă)	40
Care sunt rezultatele scontate de Dumnezeu? (M.Scurtu).....	44
Cum să reinvestim rezultatul pozitiv al adversităților? (L.Dragomir)	50

CE SUNT ADVERSITĂȚILE?

Eclesiastul 7:14 „În ziua fericirii, fii fericit, și în ziua nenorocirii, gândește-te că Dumnezeu a făcut și pe una și pe cealaltă, pentru ca omul să nu mai poată ști nimic din ce va fi după el.”

Iov 37:21 „Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vânt și-l va curăți.”

INTRODUCERE

Dumnezeu nu numai că ne-a mântuit, ci și vrea să creștem tot mai mult în credință, tinzând la atingerea staturii plinătății lui Hristos. Mântuirea este începutul relației noastre cu Hristos, dar Dumnezeu nu vrea să rămânem stagnanți în această poziție incipientă. După ce ne-am născut din nou prin credința în Isus, ar trebui să creștem continuu în harul și puterea Lui, căci găsim scris: „*ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos*”- 2 Petru 3:18. Surprinzător pentru noi toți nu este acest fapt atât cât modalitatea prin care dorește El să ne crească: prin adversitate.

Ca oameni, cu toții ne confruntăm cu adversități la un moment dat în viața noastră, și, din păcate, unii dintre noi mai mult decât alții. Lumea în care trăim este caracterizată de adversități. Oriunde ne uităm sunt dezastre, tragedii, traume, nenorociri, suferințe și pierderi. Dar ce se întâmplă atunci când contactul nostru cu adversitatea devine mai apropiat și personal? Cum dorește Domnul să răspundem când ne confruntăm cu încercările? Și ce încearcă El să ne învețe prin dificultățile pe care trebuie să le traversăm ?

Deci, chiar creștini fiind, mai devreme sau mai târziu, vrând-nevrând, vom fi confrunțați cu adversități din toate părțile. Oricare ar fi problema (tipul de adversitate), trebuie să fim convinși că Dumnezeu este aproape de noi mereu ca să ne ajute să le depășim, prin încurajare și călăuzire divină.

În orice suferință, prin orice încercare, întreabă-te ce poți învăța din acea situație? Se cuvine să folosim astfel de situații pentru a ne apropia de Domnul. Să ne amintim întotdeauna că greutățile din viață ne fac mai puternici.

Adversitatea ne vizitează pe toți din când în când – și în multe moduri diferite. Poate fi deghizată în probleme de căsătorie, boală, calamitate financiară, atacuri personale sau chiar dificultăți la locul de muncă. Adversitatea nu alege persoanele. Cu toții ne vom confrunța cu felurite adversități, dacă nu

ne-am confruntat deja. Întrebarea este cum vom răspunde la acestea, atunci când vine acel moment dificil.

Există o avertizare grăitoare în Cuvântul lui Dumnezeu care ne dezvăluie starea și maturitatea: „*Dacă slăbești în ziua necazului, mică îți este puterea*” – sau în altă traducere „*Dacă leșini în ziua necazului, tăria ta este mică*” (Proverbe 24:10). În acest context, leșinul nu înseamnă a pierde literalmente cunoștința; mai degrabă înseamnă să te retragi, să cedezi sau să te arăți slab. Când adversitatea lovește, majoritatea oamenilor au tendința de a căuta o cale de evadare. Domnul este foarte specific în acest verset – El spune clar că retragerea din adversitate nu este calea de urmat.

Depășirea adversității face parte din stilul de viață creștin. Adversitatea este un moment de dificultăți, suferințe, recesiune, depresie și circumstanțe nefericite, dar momentul adversității poate fi întâmpinat cu încredere de cel ce cunoaște pe Domnul și învață din Scripturi cum să navigheze cu bine prin apele grele ale încercării.

ANALIZA

I. DEFINIȚII ALE ADVERSITĂȚII

Adversitate: „o afecțiune marcată de nenorocire, calamitate sau suferință” (dictionary.com; Merriam-Webster).

ADVERSITATE, un eveniment sau o serie de evenimente care se opun succesului sau dorinței; calamitate; suferință; suferințe; stare de nefericire. Adversitatea, un substantiv care provine din franceză: *adversité*, și latină: *adversitas*, sau *adversus*, literalmente „întors împotriva” și figurativ „ostil sau nefavorabil.”

Adversitatea este acel vânt care vine vrând nevrând peste noi cu scopuri precise. Acel vânt care va limpezi până la urmă soarele, ca el să strălucească mai puternic peste noi...

Citate celebre despre adversitate:

„*Creștine, adu-ți aminte de binele lui Dumnezeu în greul adversităților*”. ~ Charles H. Spurgeon

„*Adversitatea este praful de diamant care-ți lustruiește bijuteriile*” ~ Robert Leighton

„*Confortul și prosperitatea nu au îmbogățit niciodată lumea la fel de mult ca și adversitatea*”. ~ Billy Graham

„*Singura reacție corectă în fața unui obstacol*”, a spus Woodrow Wilson, „*este să-l depășești*”.

„Credința este atestată prin adversitate” ~Dune Elliot.

Adversitatea este adesea definită ca un eveniment sau circumstanță dificilă sau nefericită. Școlile ne învață matematică, istorie și știință; dar nu ne învață despre adversități. În schimb, ne împiedicăm singuri, adesea accidental, de ele. Mai simplu spus, adversitatea este o greutate, un obstacol sau o provocare care ne afectează viața. Adversitatea poate veni sub mai multe forme și dimensiuni, în intervale de timp diferite: mai dese sau mai rare.

Nu a fost intenția lui Dumnezeu ca obstacolele să ne biruiască, ci ca noi să le biruim pe ele. Nimic altceva nu ne poate dezvolta puterile latente, nimic altceva nu ne poate spori reziliența ca și o sănătoasă doză de încercare biruită prin credință. Adversitățile pot fi privite ca Obstacole, făcându-ne să ne împiedicăm, sau pot fi privite ca Oportunități, făcându-ne să decolăm – pietre de temelie pentru o viață superioară și realizări incredibile!

II. CARACTERISTICI ALE ADVERSITĂȚII

1. Adversitatea este universală. Este peste tot și poate afecta pe oricine și în orice domeniu al vieții noastre.
2. Adversitatea este nediscriminantă. Deoarece trăim într-o lume căzută, necazul nu ocolește pe nimeni – nici chiar pe credincioși – indiferent de statutul nostru financiar sau educațional.
3. Adversitatea este dureroasă. Durerea poate fi fizică, emoțională sau relațională, dar oricare ar fi sursa, adversitatea doare.
4. Uneori, adversitățile vin brusc și în serii repetate, ca și în cazul lui Iov. Totul pare normal până când un accident sau un diagnostic negativ de la medic, ne lasă pe neașteptate devastați.
5. Momentele de adversitate pot fi prelungite. Uneori durerea emoțională sau fizică continuă ani de zile. Altele, poate fi mai scurtă în timp, dar deosebit de intensă. Intensitatea mare a adversității îi poate afecta chiar pe cei ce încearcă să ne aducă mângâiere.
6. Adversitatea este adesea în afara controlului nostru. Este posibil să ne simțim neajutorați și să nu avem niciun răspuns cu privire la motivul pentru care Dumnezeu ne îngăduie să trecem prin ea.

III. CAUZE POSIBILE ALE ADVERSITĂȚILOR

Adversitățile sunt rezultatul multor cauze. După ce a venit adversitatea, prea puțin contează care a fost cauza acesteia. Se întâmplă atât de multe lucruri

neplăcute și dăunătoare, încât efortul de a evidenția cauzele acestora este dificil. Mai jos descriu câteva dintre ele:

1. Limitări naturale. Unii sunt născuți și crescuți în sărăcie sau ajung în sărăcie în circumstanțe ulterioare.
2. Handicapuri familiale – poate că familia lor are o reputație rea sau este implicată în dispute cu alții.
3. Sănătate slabă. Alții sunt schilodiți sau anormali într-un fel de la naștere sau prin accidente.
4. Traume în urma accidentelor. Unii își pierd membre ale corpului sau au cicatrici desfigurante – sau au altceva care este un handicap și o sursă de adversitate pentru ei.
5. Părinți care au copii anormali, care sunt o povară mare pentru ei; alții au rude de susținut și, prin urmare, nu au libertatea de a-și trăi propria viață așa cum ar alege.
6. Există și alte adversități – pierderi în afaceri prin investiții neînțelepte, prin gestionare necorespunzătoare, prin lipsa de fidelitate în cei în care am avut încredere. Oamenii suferă, de asemenea, ca urmare a propriei conduite neînțelepte sau păcătoase. Ei seamănă o recoltă rea și sunt obligați să culeagă ceea ce au semănat. Uneori trebuie să culeagă ce au semănat alții. Părinții semănă neghină – și adesea copiii culeg recolta. Acesta este un lucru trist, inevitabil, care îi afectează pe toată durata vieții uneori.
7. Obiceiuri proaste - obiceiuri pe care nu au putut sau nu au vrut să le rupă. Aceste obiceiuri proaste le-au adus multe adversități.

IV. TIPURI POSIBILE DE ADVERSITĂȚI

1. Adversitate fizică (handicapuri, dureri cronice etc.)

Cel mai evident exemplu de adversitate fizică este o dizabilitate fizică. Adversitatea fizică ar putea fi ceva cu care te-ai născut, cum ar fi o anomalie, care o poate face mai provocatoare în timp ce crești. Unele handicapuri te incapacitează cu privire la slujba de toate zilele, cum ar fi: agorafobia, oboseala cronică, MCS / EI, cancer etc. Există boli care pun viața în pericol și nu poți funcționa. Există evenimente traumatice care pot avea efecte negative, de durată, asupra sănătății și bunăstării (suferind de inima frântă).

2. Adversitate mentală (angoasă mentală, depresie etc.)

Așa cum obstacolele fizice pot fi obstacole, la fel și o boală mintală poate deveni un obstacol real. Sănătatea ta mintală este foarte importantă și obținerea

ajutorului de care ai nevoie (dacă este necesar) este esențial atunci când încerci să depășești luptele mentale.

3. Adversitate emoțională (furie, stima de sine scăzută etc.)

Depresie, atacuri de anxietate, dependențe, tulburări de anxietate și panică, tulburări bipolare, tulburări de alimentație, schizofrenie etc. Durerea emoțională este ceva ce ni se spune să lăsăm deoparte, așa că o îngropăm adânc în noi și o purtăm de-a lungul vieții noastre. Adversitatea emoțională poate apărea din mai multe surse, cum ar fi: experiențe negative din copilăria ta, moartea unei persoane dragi, o relație toxică etc.

4. Adversitate socială (lipsa abilităților sau prezența tulburărilor sociale)

Adversitatea socială ne poate limita cu adevărat capacitatea de a ne simți confortabil în viață. Problemele sociale pot să ne împiedice să ne realizăm visele și succesul pe care îl căutăm. Modul în care interacționăm cu oamenii este esențial pentru succesul nostru. A te simți neacceptat sau a nu-ți putea exprima opinia este un mod foarte neplăcut de a trăi; viața poate deveni destul de nesigură fără confortul prietenilor alături de tine. Oamenii cărora le lipsesc anumite abilități sociale au un dezavantaj major, deși nu este întotdeauna vina lor.

5. Adversitate spirituală (absența credinței)

Există lucruri în jurul nostru și modalități care nu sunt ale lui Dumnezeu și care deschid ușile atacului spiritual.

6. Adversitate financiară

Adversitatea financiară este o provocare comună pe care o experimentăm mulți dintre noi. Greutățile financiare pot fi uneori auto-provocate, cum ar fi cheltuielile excesive, în afara mijloacelor noastre financiare, pentru a trăi un anumit stil de viață. Cu toate acestea, neplăcerile financiare ne pot lovi și fără a ne folosi în exces cardurile de credit.

Uneori, adversitatea cuiva este prea complicată pentru ca putea fi categorisită corect; simptome fizice ar putea însoți o problemă de sănătate mintală. Uneori este posibil să avem probleme financiare din cauze neașteptate, cum ar fi de exemplu din cauza dificultăților noastre de socializare și/sau de inter-relaționare.

V. ORIGINEA ADVERSITĂȚILOR

1. Calamități naturale

Forțele naturii nu pot fi controlate într-o asemenea măsură încât să nu lucreze niciodată distructiv. Alături de alții, creștinii trebuie să facă față calamităților generale de care se lovește societatea – cutremure, incendii, inundații, secete, furtuni.

2. Calamități Speciale

Aceste calamități speciale includ boli, pierderi personale, răni rezultate din accidente și o varietate de alte lucruri. Acest tip de adversitate este adesea greu de suportat, deoarece se „instalează” chiar în casa celui afectat. El trebuie să înfrunte rezultatele singur, sau cel mai adesea singur; și nu trebuie să fie surprins dacă alții nu observă suferința sa sau chiar dacă îl resping din cauza ei.

Orbii, surzii, schilozii pot fi așa cum sunt, fără vina lor – totuși trebuie să sufere aceste handicapuri. De prea multe ori, ei devin suprasensibili din cauza lor, ceea ce le face mult mai greu de îndurat. Ca urmare a faptului că sunt înțeleși greșit, ei sunt adesea tratați într-un mod care îi face să simtă acea înțepenire a conduitei oamenilor necugetați și neînțelegători despre ei.

3. Calamități auto-provocate

Există, de asemenea, adversități provocate de noi înșine, și acestea sunt cele mai grave dintre toate. Oamenii își aduc nenorociri prin propria lor conduită greșită. Bețivul culege rodul beției sale, prostituata are rușinea ei, criminalul se uită afară printre gratiile de oțel.

Ce seamănă omul, aceea va secera...

Alte adversități vin peste noi datorită unor calcule personale greșite și neinspirate. Lucrurile nu se desfășoară așa cum am presupus noi face și suferim consecințele. Uneori, adversitățile noastre vin pentru că am fost nepăsători, alții pentru că am neglijat să facem lucrurile pe care știam că ar trebui să le facem. Toate acestea trebuie îndeplinite într-un fel; iar fericirea și succesul vieții noastre vor depinde în mare măsură de modul în care le rezolvăm în timp util și cu înțelepciune.

VI. RĂSPUNSURI POSIBILE LA ADVERSITATE

În funcție de răspunsul nostru, greutățile și suferința ne vor conduce fie la Domnul, fie departe de El.

- Dând vina pe cineva. Am putea răspunde căutând să punem vina pe cineva, dar această abordare nu face decât să ne intensifice frustrarea până când ajungem să ne umplem de amărăciune.

- Evadare. O altă opțiune este de a încerca să evităm durerea și problemele prin ameliorarea simțurilor noastre. Deși înecarea durerilor noastre cu alcool, consumul de droguri sau angajarea în relații imorale poate părea răspunsul, aceasta doar ne complică viața și duce la și mai multe probleme.
- Negarea. Dacă susținem că totul este bine când nu este, vom continua să suferim răni și frustrări interne.
- Autocompătire. O complacere în sentimente covârșitoare de auto-milă nu aduce niciodată nici o contribuție pozitivă la starea ființei noastre, ci doar afișează o puternică înclinație de a evita asumarea responsabilității pentru situația creată și pentru răspunsul nostru deficient la aceasta.
- Acceptare. O stare de recunoaștere a supremației lui Dumnezeu și a voii sale desăvârșite și infailibile ne ajută să biruim încercarea și să așteptăm în răbdare ca scopul precis al lui Dumnezeu cu ea să se reveleze și să se împlinească.

VII. PRINCIPII CARE SĂ NE AJUTE PRIN ADVERSITATE

Dacă suntem încrezători în dragostea Domnului pentru noi și înțelegem cum folosește El adversitatea în viețile noastre, vom putea avea încredere în El și vom putea răspunde într-un mod care ne va aduce beneficii.

• Adversitatea este unul dintre cele mai eficiente instrumente ale lui Dumnezeu pentru întărirea credinței noastre. Dacă ne concentrăm asupra modurilor în care El lucrează în noi și ne permite să suportăm suferința, încrederea noastră în El va crește chiar dacă circumstanțele noastre rămân aceleași.

• Domnul trimite (ÎNGĂDUIE) adversități pentru a ne ajuta, nu pentru a ne răni. Scopul lui Dumnezeu când permite durerea este de a realiza ceva bun. Poate că El încearcă să ne corecteze sau să producă în noi un caracter evlavios. În cazul apostolului Pavel, Dumnezeu l-a protejat de mândrie și l-a învățat să depindă de Hristos (2 Cor.12: 7-10).

• Dumnezeu este întotdeauna alături de noi. Este posibil să nu simțim prezența Lui, dar El a promis că nu ne va lăsa și că nu ne va părăsi niciodată (Evrei 13:5). În calitate de credincioși, am fost uniți cu Hristos și Duhul Său trăiește în noi.

• Adversitatea poate fi un dar prețios de la Domnul. Durerea și greutatea sunt instrumentele pe care El le folosește adesea pentru a ne corecta gândirea, a ne întoarce și a ne ghida pe calea Sa.

Cuvântul lui Dumnezeu ne arată cum să trecem prin vremuri de adversitate. Ne amintește de dragostea Lui, ne spune despre scopurile Lui pentru încercări, ne încurajează să suportăm și ne întărește în acest proces. Unul dintre principalele

motive pentru care nu luptăm în adversitate și cedăm disperării și deznădejdii este ignoranța în ce privește Scripturile. Domnul vrea să ne ajute prin necazuri, dar trebuie să deschidem Cuvântul Său pentru a primi îndrumarea, mângâierea și asigurarea Lui.

VIII. EXEMPLE SCRIPTURALE DE PERSOANE CE AU TRECUT BIRUITOROARE PRIN ADVERSITĂȚI

- **Iosif** a experimentat trădare, sclavie și închisoare înainte de a deveni al doilea ca importanță în comanda Egiptului, după faraon.
- **Moise** a fost un fugar în pustie înainte ca Dumnezeu să-l cheme să-i scoată pe copiii lui Israel din Egipt.
- **David** a petrecut mulți ani fugind de regele Saul înainte de a deveni cel mai notabil rege al Israelului în Vechiul Testament.
- **Estera** a fost o evreică exilată pe care Dumnezeu a ridicat-o în poziția de regină a Persiei și a folosit-o pentru a-și salva poporul.
- **Daniel** a fost captiv în Babilon, dar a fost promovat la cel mai înalt nivel de guvernare de către mai mulți regi (probabil 5).
- **Ucenicii** lui Isus au suferit persecuții, dar Dumnezeu le-a folosit pentru a răspândi creștinismul în întreaga lume romană.
- **Maria și Marta** au deplâns pierderea fratelui lor înainte de a-l vedea înviat.

CONCLUZIE

Din cele prezentate mai sus, am înțeles că e foarte important pentru sănătatea noastră spirituală cum răspundem la adversități. Nimeni nu trece prin viață *nevătămat* ne spune Eclesiastul. Iar Iov a învățat asta în modul cel mai greu de imaginat. El a perseverat și a ieșit *de cealaltă parte*, mai puternic și mai bogat în binecuvântările Lui Dumnezeu. Adversitatea face parte din experiența universală a tuturor credincioșilor și aceasta, fie împiedică fie accelerează creșterea noastră spirituală – totul depinde de modul în care răspundem la ea.

Cu toții trecem prin adversități în viață. În pierderea unei persoane dragi, în relații, în slujbele noastre, în timpul unei despărțiri rele, după un accident sau un diagnostic medical neașteptat. Aceste evenimente pot fi traumatizante și ne pot face să pierdem controlul sau chiar să ajungem în depresie.

Cu toate acestea, indiferent de situația noastră avem de ales: fie să lăsăm adversitatea să ne definească, fie să definim noi adversitatea (să îi recunoaștem valoarea și potențialul).

„Creștine, adu-ți aminte de binele lui Dumnezeu în greul adversităților”. ~ Charles H. Spurgeon

„De multe ori, Dumnezeu își demonstrează credincioșia în adversitate, oferindu-ne ceea ce avem nevoie pentru a supraviețui. El nu schimbă circumstanțele noastre dureroase, ci mai degrabă ne susține prin ele.” Charles Stanley

Momentele grele din viață sunt oportunități de a întâlni divinul. Dacă greutățile sunt oportunități de a-l întâlni pe Dumnezeu, ele sunt și oportunități de transformare. Uneori, cele mai grele momente din viața noastră sunt oportunități de schimbare.

„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea” (Psalmul 34:19). Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii (1 Petru 5:10).

Adversitatea poate fi una dintre cele mai mari binecuvântări ale lui Dumnezeu dacă răspundem așa cum a făcut Pavel în 2 Corinteni 12:7-10. Deoarece i s-au încredințat mari revelații de la Domnul, i s-a dat și un „spin în carne” dureros pentru a-l împiedica să devină mândru. Pavel l-a implorat pe Domnul de trei ori să-l înlăture, dar i s-a spus: *„Harul meu este suficient pentru tine, căci puterea este desăvârșită în slăbiciune”* (v.9). Pavel a răspuns: *„Prin urmare, cu multă bucurie, mă voi lăuda mai degrabă cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să locuiască în mine”* (v.9).

[Sinitean Ioan](#)

CINE ESTE ÎN SPATELE ADVERSITĂȚILOR?

Texte: *Iov 3:25-26; 5:7, 17-18; 6:1-3 Psalmii 1:1 Prov. 8:9-14, 22, 34-36 Gal. 5:19-21; Efes. 4:17-31, 5:8-11; Tit 1:12, 15-16; 1Ioan 5:19*

Cuvântul de Aur: *Iov 5:6 „Nenorocirea nu se naște din țărână și suferința nu încolțește din pământ”*

INTRODUCERE

Adversitățile sunt parte a condiției umane. Nimeni nu este străin de acestea. „Tineretea fără bătrânețe și viața fără de moarte” este idealul umanității, de milenii. Oamenii sunt în căutarea fericirii de când se nasc și până în clipa morții. Sigur că aceasta poate căpăta mii de forme. Câteva din cele mai des întâlnite sunt: accesul la resurse nelimitate, care nu numai că te pot ajuta să îți împlinești toate dorințele dar pot elimina orice efort sau muncă; faci doar ce vrei, când vrei; nimeni nu îți refuză nimic și toate cererile tale primesc un răspuns imediat și favorabil (așa cum ți l-ai imaginat deja); pe lângă toate acestea te bucuri și de stima și aprecierea tuturor – nimeni nu are nimic rău de spus despre tine.

Sigur, scenariile acestea pot continua la nesfârșit. Toți ne dorim o viață ușoară, lipsită de probleme, în care totul merge „uns”, sau „ca pe roate”. Dar realitatea este cu totul alta și în această lecție o să încercăm să aflăm care sunt cauzele pentru care niciunul dintre noi nu este ocolit de probleme. De asemenea, de fiecare dată când lucrurile nu merg așa cum am vrea, sau întâmpinăm o problemă neprevăzută, aproape instantaneu încercăm să găsim vinovatul sau motivul. Și aproape niciodată căutarea aceasta nu începe cu noi înșine, și nici măcar nu este întotdeauna folositoare.

OBIECTIVE

- ❖ Să înțelegem cauza adversităților
- ❖ Să învățăm să distingem cauza și scopul adversităților (cine sau ce le produce și de ce)
- ❖ Să putem să ne raportăm corect la acestea și în funcție de cauză să luăm deciziile corecte

SCHIȚA

- I. Omul
- II. Lumea
- III. Satana
- IV. Dumnezeu

ANALIZA

I. OMUL

1. *Natura umană (firea pământească);*

Prima cauză a problemelor din viața credincioșilor, și în definitiv, a tuturor oamenilor, este însăși natura păcătoasă cu care ne naștem. Nu trebuie să căutăm prea mult ca să ne dăm seama că multe din adversitățile/obstacolele pe care le avem de înfruntat sunt provocate chiar de noi înșine. O natură neregenerată este descrisă de Biblie ca fiind incapabilă de ceva bun. De fapt Biblia descrie o astfel de natură, în numeroase rânduri, iar o parte din caracteristicile acesteia sunt: mincinoasă, leneșă, lacomă, înșelătoare, certăreață, invidioasă, imorală și multe altele.

Dacă ar fi să privim doar la câteva dintre acestea, o mulțime de probleme și adversități sunt consecințe directe ale unui caracter netransformat prin înnoirea minții. Faptele unei astfel de persoane, de multe ori, cauzează probleme, pe care apoi este obligată să le înfrunte. Aici sunt mai multe tipuri de adversități, pe care doar le voi enumera și vă invit să meditați asupra lor, pentru a constata dacă le-ați experimentat și ce atitudine ați avut față de ele: adversități de natură economică, relații personale, sănătate afectată. Probabil că putem găsi și altele, dar marea lor majoritate se încadrează în aceste trei categorii.

2. *Gradul de pricepere și înțelepciune;*

Pe lângă cele de mai sus, în mod deosebit pentru credincioși, o mare importanță o are gradul de înțelepciune și pricepere duhovnicească. Aici ne referim la o persoană născută din nou, care experimentează în fiecare zi sfințirea. Suntem chemați în fiecare zi să participăm în mod activ la procesul de sfințire pe care Dumnezeu îl face în noi prin Duhul Sfânt. Aici nu ne referim la înțelepciunea naturală sau la priceperea care vine în urma deprinderilor. Ne referim la abilitatea de a distinge între bine și rău, intuiția „duhovnicească”. Cu acestea nu ne naștem, nici nu le putem dobândi pe băncile unei universități. Acestea nu pot fi căpătate decât pe genunchi în fața Scripturii: *Prov.8:9 „Toate sunt lămurite pentru cel priceput și drepte pentru cei ce au găsit știința.”*

II. LUMEA

Dacă pornim de la afirmația apostolului Ioan „...toată lumea zace în cel rău” este normal să presupunem că lumea poate arunca adversități în drumul

creștinului către cer. Pe acestea le putem separa în cel puțin două categorii: ispite și încercări (piedici, persecuții, denigrare). Ispitele sunt cele mai comune și de multe ori ele îi pun pe mulți din credincioșii cei mai „puternici” într-o poziție de învinși. Strălucirea lumii, libertățile lumii, obiceiurile și cultura lumii au rămas puncte extrem de puternice de atracție pentru firea pământească ce este încă prezentă în fiecare dintre noi. Un creștin este chemat să dea morții firea pământească în fiecare zi, altminteri, aceasta este foarte ușor provocată din afară, căpătând astfel puteri nedorite asupra noastră. Ispita în sine este doar o provocare, o incitare, și în sine nu constituie păcat pentru cel ce o experimentează. Nu este nimic mai mult decât prezentarea unui lucru cu consecințe negative într-o lumină care îl face să pară atrăgător, bun, de dorit. Conflictul este real pentru omul născut din nou; iar o minte trează este cea care poate să tragă semnalul de alarmă și să se opună. Pentru cel cu duhul adormit, eșecul este garantat. Pentru cei care veghează asupra informațiilor pe care le lasă să pătrundă în mintea și inima lor, Dumnezeu are următorul mesaj: *Ps.1:1 „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori...”*.

Pentru că nu suntem din lume, lumea ne urăște. Avem o identitate diferită, un scop diferit și un destin diferit. Lumea nu s-a sfiit niciodată să se ridice împotriva celor diferiți de ea. Și nici nu se oprește doar la amenințări, ci merge până la capăt. Tipul acesta de adversități poate îmbrăca diferite forme: defăimare, judecată nedreaptă, abuzuri împotriva celui credincios, diferite forme de opresiune și poate culmina cu un atac direct asupra integrității fizice și chiar a vieții.

III. SATANA

Satan a fost de la început vrăjmașul creației lui Dumnezeu. Cu atât mai mult este vrăjmașul celor mântuiți. Cine crede că diavolul îl ocolește dă dovadă de o naivitate nemaipomenită. Domnul Isus avertizează pe ucenici *„Satana a cerut să vă cearnă ca pe grâu”*. Biserica din Smirna este pusă în alertă: *„Nu te teme de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi ca să vă încerce.”* Nu degeaba este numit în Biblie pârâșul, acuzatorul, leul care răcnește. El folosește toate armele de care dispune pentru a provoca căderea celor credincioși și pentru a împiedica ascultarea de Dumnezeu. Probabil că cea mai cunoscută metodă de noi din arsenalul celui rău este amăgirea sau înșelarea. Dar la fel de bine, el poate ridica ziduri în jurul celui credincios cu scopul de a-l doborî. Noi nu suntem în necunoștință de lucrările satanei, iar atunci când avem de a face cu o astfel de situație trebuie să mergem, fără zăbavă, înaintea lui Dumnezeu *„ca să fim ajutați la vreme de nevoie”*. Diavolul este cel care a cauzat tot răul prin care a trecut Iov și tot el s-a ridicat împotriva întregului Israel (1 Cronici 21:1). De aceea, starea noastră de veghere trebuie să fie neconținută: *„...fiți treji și vegheați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu*

care răcnește și caută pe cine să înghită”. Credința este cea mai eficientă armă de a descoperi și opri atacurile celui rău.

IV. DUMNEZEU

Oricând vorbim despre divinitate, trebuie să fim foarte atenți! Dumnezeu poate fi în spatele adversităților din viața celui credincios, dar El nu este vinovat pentru ele.

Să ne ocupăm mai întâi cu analiza a acelor adversități ce pot fi acțiunea directă a lui Dumnezeu ce țintește la oprirea nelegiurii în lume. Această acțiune poate fi pedeapsa directă de sus pentru neascultare și păcat. Aproape în toate instanțele pe care le găsim în Biblie în această direcție, Dumnezeu anunță penalizarea sau disciplina mai înainte ca aceasta să se întâmple. Au fost și excepții desigur, cazuri speciale când Dumnezeu a intervenit fără preaviz și în mod direct (ca în cazurile lui Core, Uza, Anania și Safira), dar în cele mai multe situații, Dumnezeu dă preaviz și se folosește de alte mijloace sau persoane pentru a împlini pedeapsa. Pedeapsa poate fi ireversibilă și finală, pentru avertizarea întregului popor de a nu păcătui la fel, sau poate fi cu efect redus și cu posibilitatea unui anumit grad de redresare, pentru îndreptarea celui disciplinat.

Când Dumnezeu îngăduie încercări în viața credinciosului, acestea au întotdeauna un scop constructiv. Chiar dacă toate celelalte entități implicate (lumea, sinele, diavolul, etc.) urmăresc să producă distrugerea și căderea celui credincios, motivele pentru care Dumnezeu lasă ca anumite situații dificile să își facă loc în viața sfinților ținesc scopuri mult mai înalte. Iov este un astfel de exemplu, un om de o credință și moralitate exemplare, ale cărui încercări, inimaginabile nouă dacă nu am trecut prin ceva similar, au fost îngăduite cu scopul de a oferi o mărturie puternică asupra justetii și suveranității absolute a deciziilor divine, ca și asupra infailibilității salvării și restaurării depline ce stă numai în puterea Tatălui ceresc, pentru a ne sluji tuturor celor din casa credinței de învățătură și îmbărbătare. El a devenit simbolul perfect al celui care rămâne neclintit în credință, indiferent de pierderile fizice și sufletești suferite, chiar atunci când nu înțelege de ce se întâmplă dezastrele prin care este trecut. *„Ai văzut pe robul meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău”*. Faimoasele citate *„Domnul a dat și Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului”* și *„Ce! Primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul?!”* Biblia le atribuie lui Iov. De asemenea apostolul Iacov pomenește în cartea sa de *„răbdarea lui Iov”*.

Un al doilea motiv pentru care Dumnezeu îngăduie încercarea este edificarea celui credincios. Aceasta este metoda aleasă de Dumnezeu pentru modelarea caracterului. Prin *„întristarea feței, inima se face mai bună”*. Recompensa nu se poate compara cu nimic: *„... veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre”*, (1 Pet.1:9), *„...după ce a fost*

găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc”
(Iacov 1:12).

CONCLUZII

Este extrem de important pentru cei credincioși să dobândească pricepere și discernământ spiritual pentru a putea face față situațiilor dificile cu care se confruntă. În funcție de cine este în spatele adversităților, metodele de luptă sunt diferite. Pentru fiecare dintre acestea Scriptura are un mesaj limpede

„Omorâți mădulele voastre...” (Col.3:5)

„Nu vă potriviți chipului veacului acestuia...” (Rom.12:2)

„Împotriviți-vă lui, tari în credință și el va fugi de la voi...” (Iac.4:7b)

„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare...”
(Iac.1:2)

[Dorelian Comănescu](#)

CARE E PERSPECTIVA CORECTĂ DESPRE ADVERSITĂȚI?

Text: Romani 5: 1-5 Psalm 105:7-22

Cuvântul de Aur: Romani 8:28 „De altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”

INTRODUCERE

Fiecare dintre noi am trecut și vom trece prin adversități. Am învățat deja și știm ce înseamnă aceasta. Lecția de astăzi ne va ajuta să comparăm felul cum privim în mod firesc adversitățile cu felul în care ar trebui să le vedem cu ochii credinței; de asemenea să contrastăm ceea ce știm despre ele prin logica și judecata comună cu ceea ce ne învață în mod supranatural Duhul Sfânt din și prin Cuvântul Domnului.

Nimănui nu-i place să treacă prin adversități. Ele produc tensiune și durere, și necesită zbatere și disciplină pentru a le depăși. Suntem tentați a crede că suntem îndreptățiți să primim totul ușor, fără luptă și fără durere. Lecția de astăzi ne va ajuta să punem lucrurile în perspectivă și să acceptăm cu mulțumire voia Lui Dumnezeu, fie că e vorba de voia lui decretivă (suverană), fie că e vorba de cea permisivă.

OBIECTIVELE

- ❖ Să realizăm că modul în care privim adversitățile din viața noastră s-ar putea să nu fie cel corect
- ❖ Să reactualizăm ceea ce Scriptura ne învață despre adversitățile ce vin în viața noastră

SCHIȚA

- I. Cum privim adversitățile vs. cum ar trebui să le privim***
- II. Ce credem că știm vs. ce ar trebui să știm***

ANALIZA

- I. Cum privim adversitățile vs. cum ar trebui să le privim**
 - a. Cum privim adversitățile***

Fiecare dintre noi avem un mod personal de a privi adversitățile și circumstanțele din viața noastră. Ce este interesant, Scriptura nu ne descrie sau prescrie un model ideal de abordare a încercărilor. Fiecare dintre noi este unic și de aceea ne raportăm la circumstanțele vieții într-un mod unic. În cartea lui Iov, Dumnezeu ne descoperă faptul că fiecare dintre noi privim la adversități din puncte de vedere diferite și de aceea avem păreri diferite.

Fiecare dintre noi ar trebui să recunoaștem că așa cum prietenii lui Iov au fost greșiți atunci când i-au dat sfaturi bombastice lui Iov, și noi putem fi greșiți în abordarea circumstanțelor altcuiva și chiar ale noastre.

b. Cum ar trebui să privim adversitățile

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar atunci când vorbește despre cum ar trebui să privim adversitățile. Iată câteva moduri din cele două texte citite:

- ❖ Iacov 1:2 – cu bucurie, ca și ceva normal, prin care trebuie să trecem
- ❖ Iacov 1:12 – ca și pe ceva ce va aduce rezultate bune în viața noastră. Unele adversități vor avea efecte negative (din cauză că le abordăm greșit) și vor duce la descreștere spirituală, implicit la disciplină divină; iar altele vor avea efect pozitiv, producând creștere, dezvoltate aducând laudă și apreciere din partea Domnului.
- ❖ Romani 5:1-5 – chiar dacă trecem prin necazuri, ele sunt asigurarea faptului că Dumnezeu ne iubește și nu mai este Judecătorul nostru, ci, prin har, Apărătorul nostru: avem pace cu El.
- ❖ Romani 5:1-5 – ni se arată că pentru a produce rezultatele scontate, trebuie să trecem printr-un proces neplăcut, dar care cu siguranță va avea efect pozitiv în viața noastră.

II. Ce credem că știm vs. ce ar trebui să știm

A. Ce credem că știm

Multe lucruri pot afecta și influența gândirea noastră. În foarte multe instanțe, modul nostru de a privi circumstanțele e influențat de câțiva factori:

- ❖ experiențele sunt cele ce au influența cea mai mare și sunt cele mai populare în ce privește modul cum privim adversitățile
- ❖ educația joacă și ea un rol important în modul cum ne raportăm la circumstanțele vieții
- ❖ prietenii și relațiile sociale sunt alt factor influent în deciziile noastre de a accepta sau respinge ceea ce avem de învățat sau de experimentat.

III. Ce trebuie să știm

Singura carte care are autoritate deplină în această privință este Sfânta Scriptură! S-ar putea să fim bine intenționați și să avem cele mai bune gânduri, dar dacă nu urmăm sfatul Scripturii, vom ajunge inevitabil la concluzii, experiențe și practice greșite. Iată câteva lucruri pe care le învățăm din Scripturi:

- ❖ Adversitățile din viața noastră sunt educative și de acea necesare
- ❖ Dumnezeu vrea să le folosească spre binele nostru în dezvoltarea caracterului Cristic în noi.
- ❖ Satan vrea să le folosească spre distrugerea noastră și a relațiilor noastre.
- ❖ Ele sunt numeroase și variate, și, posibil, foarte complexe.
- ❖ Dumnezeu are totdeauna pregătit modul de a ieși din ele.
- ❖ Dumnezeu are totdeauna un scop bine determinat când le folosește.

CONCLUZIE

În cele mai multe situații, ceea ce știm și credem se vede cel mai clar în situații critice, atunci când trecem prin necazuri. Aurul este totdeauna verificat și testat prin metode critice, dure, pentru a i se cunoaște adevărata compoziție și valoare, de la folosirea a diferiți acizi până la foc. Credința noastră, ne spune Scriptura, este mai de valoare decât aurul care, deși trecător, este totuși verificat prin foc. De aceea și credința va fi verificată. Atunci, în timpul testării, se va vedea dacă perspectiva noastră este cea Biblică sau cea lumească, dacă este corectă sau greșită!

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să învățăm din Cuvântul divin modul corect de a ne raporta la circumstanțele vieții și, transformându-ne mintea după Cuvântul Sfânt, să avem perspectiva corectă privind adversitățile! O perspectivă corectă va aduce o procedură corectă în felul în care acționăm în focul testării.

[Mike Lozneau](#)

DE CE TACE DUMNEZEU ÎN ADVERSITĂȚI?

Text: Psalm 102:1-11

Cuvântul de Aur: Iov 42:5-6 „Urechea mea auzise vorbindu-se despre Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.”

INTRODUCERE

Dacă vine vorba de adversități, e clar tuturor că ele nu ocolesc mult timp viața oamenilor. Fie că e vorba de probleme, dificultăți de ordin fizic cauzate de nevoi ca și pâinea de toate zilele și cele trebuincioase pentru viață, sau e vorba de nevoi imateriale ca și nevoia de a fi iubit și acceptat, sau nevoia după libertate după care toți oamenii tânjesc, adversitățile vor veni. Mai devreme sau mai târziu, toți avem parte de ele. Mai mult chiar, adversitățile cele mai importante, mai ascuțite, sunt cele de ordin spiritual, uneori cauzate de starea de păcat în care omul trăiește. Nevoia după părtășia cu Dumnezeu, nevoia să știm că Dumnezeu vede și în cele din urmă intervine, este dorința și nădejdea tuturor. Problemele nu încetează în viața oamenilor, dar de cele mai multe ori, nedepășite fiind, viața își continuă cursul. Marea problemă pentru credincioși este însă că deși strigăm la Dumnezeu după ajutor, după discernământ, după eliberare, de multe ori se pare că nu primim răspuns. De aceea în lecția de astăzi vom adresa următoarea întrebare: **De ce tace Dumnezeu în adversități?**

Deși se pot da multe răspunsuri la această întrebare, nu emoțiile sau părerile noastre vor fi cele mai importante „instrumente ajutătoare”, ci important este ceea ce Scriptura spune și ne învață la acest subiect. Bazați pe învățătura Bibliei, ne vom apropia de această întrebare și vom căuta răspunsul pe care Cuvântul lui Dumnezeu îl dă.

Când trecem prin adversități, de obicei identificăm acest fenomen prin faptul că emoțiile și circumstanțele noastre se schimbă în mod neplăcut. Datorită acestor schimbări și a nesiguranței pe care ele le aduc, încercăm să găsim răspunsuri și explicații care pot justifica aceste dificultăți (Noi credem că Dumnezeu tace, uneori. Oare așa este?)

OBIECTIVE

- ❖ Să observăm și să analizăm viața unor caractere biblice care au trecut prin adversități, felul cum a intervenit Dumnezeu în acele cazuri și rezultatul lor final.
- ❖ Să analizăm viața noastră la acest capitol și să concluzionăm care este cauza adversităților din viața noastră bazați pe ceea ce afirmă Scriptura.
- ❖ Să facem ajustările necesare la trăirea noastră ca unii care am înțeles „de ce tace Dumnezeu în adversități”.

SCHIȚA

- I. **Prezența unei încercări autentice de la Domnul**
- II. **Prezența păcatului**
- III. **Prezența unui plan divin de a ne crește răbdarea**

ANALIZA

Mulți din înaintașii noștri de pe paginile Bibliei au trecut prin adversități mari și nu este greu să ne aducem aminte de ei. Iată câteva exemple:

- ❖ Iosif a stat în închisoare, rob în Egipt mulți ani, pe nedrept.
- ❖ David, pe când căuta să facă ceea ce Dumnezeu L-a călăuzit, a trecut prin multe dificultăți și pericol de moarte.
- ❖ Iov este exemplul clasic de om care a trecut prin suferințe greu de imaginat și insurmontabile.
- ❖ Daniel și prietenii lui au suferit mult pentru că nu și-au abandonat principiile.

I. **Prezența unei încercări autentice de la Domnul**

În cazul lui Iov, cunoaștem din narațiunea Scripturii că viața lui a ajuns subiectul de discuție între Dumnezeu și Satana. Mai mult chiar, Iov a fost supus unui scrutin foarte atent și minuțios, și credința lui a fost supusă unui test foarte greu. „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?”, „omul dă tot ce are pentru viața lui”, sunt cuvintele celui rău, care a îndrăznit să-L chestioneze nu pe Iov, ci chiar pe Dumnezeu.

E ușor de urmărit și foarte captivant acest conflict cauzat de viața lui Iov. „El se ține tare în neprihănirea lui” – afirma Dumnezeu despre el. Credința lui Iov, teama lui de Dumnezeu și viața curată pe care o trăia, a ajuns ținta atacurilor satanei. Motivația pentru care Iov se temea de Dumnezeu a ajuns în discuție și, ca atare, Dumnezeu a îngăduit ca Iov să fie testat într-un mod foarte aspru. În mijlocul testării, toate întrebările lui Iov nu au primit nici un răspuns, pentru ca

testul și rezultatul testului să fie autentice, să nu poată fi chestionate sau contestate.

II. Prezența păcatului

- A. **Prezența necredinței** – Toți oamenii folosesc expresii ca „Doamne ajută” sau „Doamne ai milă”—și cei care nu cred în Dumnezeu, dar și cei ce se declară credincioși. Toți oamenii vor să aibă o viață ușoară și să aibă claritate în direcția în care trebuie să se îndrepte în viață, mai ales când se află în situații dificile sau tragice. Cu toate acestea, de cele mai multe ori, se pare că Dumnezeu nu răspunde. Ce se întâmplă? Presupunând că cei necredincioși nu sunt interesați cu adevărat în ceea ce are Dumnezeu de spus, înțelegem de ce Dumnezeu nu le răspunde. Dar cei credincioși, ei de ce nu primesc răspuns? De ce tace Dumnezeu?
- B. **Prezența nelegiurii** – Un alt motiv pe care Cuvântul lui Dumnezeu îl are pentru noi, este că Dumnezeu nu răspunde atunci când păcatul e prezent. Vedem multe exemple în Biblie de acest fel: David spune în Psalmul 32: „zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea...atunci Ți-am mărturisit păcatul...”. Dumnezeu nu răspunde celor păcătoși sau nici chiar celor credincioși care trăiesc în starea de păcat și nu vor să se pocăiască. Un tânăr care cere călăuzire de la Domnul în privința carierei sau în direcția căsătoriei nu va primi răspuns dacă trăiește în păcat.
- C. **Prezența nevegheții** – Alt motiv este că unii nu împlinesc în mod pozitiv Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce tot păcat este, dar cu o nuanță specială, și de aceea îl tratăm separat. Cineva care nu trăiește după cerințele Cuvântului, ci le ignoră cu orice ocazie, nu va primi înștiințări sau răspunsuri de la Domnul, chiar credincios fiind. Dumnezeu nu vorbește celor ce nu veghează asupra căii lor, sau, dacă vorbește, cel mult o face pentru a îndemna la pocăință.

III. Prezența unui plan divin de a ne crește răbdarea

De când suntem copii, părinții ne învață să avem răbdare. Problema e că așteptarea și, mai ales, îndelunga așteptare, e privită aproape ca o pedeapsă de copii, și, din păcate, de multe ori chiar și de adulți. De ce trebuie să treacă așa mult timp? Atunci când viața de zi cu zi ne „oferă” provocări continue și insistente, atunci când am dori o explicație a ceea ce se întâmplă, de cele mai multe ori nu o primim. Chiar când insistăm la Dumnezeu, căutând și așteptând explicații, El nu răspunde. Iacov ne spune că trebuie să avem răbdare. Această răbdare „trebuie să-și facă desăvârșită lucrarea...” (1:4). Mai mult chiar, autorul epistolei către Romani ne spune că, în contrast cu ceea ce face lumea, „ne

bucurăm chiar și în necazuri” (5:4), pentru că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruința în încercare și toate au ca rezultat nădejdea care nu înșală pentru că am primit dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. De asemenea, autorul epistolei către Evrei ne spune în 6:4 că „prin credință și răbdare” se „moștenesc făgăduințele” Nu ajungem la acest rezultat decât atunci când Dumnezeu ne lasă să așteptăm, să insistăm, și, uneori, chiar să agonizăm căutând răspunsuri la întrebările noastre.

CONCLUZII

Deși toți experimentăm adversități în viața noastră, deși toți avem întrebări cu privire la aceste adversități, nu toți ajungem să primim răspuns la întrebările noastre. Unii oameni, când trec prin încercări, caută un răspuns cât mai clar și cât mai lămurit, dar nu vor să accepte că adversitățile pot fi un indicator spre Bunătatea lui Dumnezeu. Când cei necredincioși caută răspuns la problemele lor, Biblia le dă un singur răspuns: pocăință! Când cei credincioși caută răspuns, Biblia de asemenea are un singur răspuns: pocăință! Dacă în cazul celor necredincioși, pocăința înseamnă întoarcerea de la pierzare și dobândirea unei vieți noi prin jertfa Domnului Isus, pentru cei credincioși, pocăința înseamnă întoarcerea la starea de a avea o viață neprihănită, sub călăuzirea Duhului lui Dumnezeu și acceptarea planului Lui pentru viața lor.

De ce tace Dumnezeu în încercări? Pentru că ele sunt un test pentru cel credincios. De asemenea, ele sunt chemarea la pocăință pentru cel ce nu cunoaște pe Dumnezeu. Adversitățile sunt unul dintre instrumentele pe care Dumnezeu le folosește pentru a ne duce la desăvârșire. Dumnezeu tace în adversități, dar numai până la o vreme! Să învățăm să ne supunem planului Său bun în încercări, înainte de a fi nevoie ca Dumnezeu să ne vorbească direct.

[V. Gabor](#)

CUM SĂ NE PREGĂTIM PENTRU ADVERSITĂȚI?

Pasaje pentru studiu: Ef.6:10-19; Dan.1:8-19; 1 Ioan 4:4; F.A.24:16; Evrei 13:18

Pasajul principal: Efeseni 6:10-19

Cuvântul de Aur: Efeseni 6:13 „De aceea, luați armura completă a lui Dumnezeu, astfel încât să puteți rezista în ziua rea și după ce ați făcut totul, să rămâneți fermi.”

INTRODUCERE

Accentul acestei lecții cade pe înțelegerea modului în care putem și ar trebui să ne pregătim pentru a face față adversităților.

OBIECTIVE

Studiind pasajele menționate mai sus, vom ajunge să înțelegem cum să ne pregătim pentru adversități și cum să le înfruntăm.

- ❖ **Să învățăm cum să ne pregătim să înfruntăm adversitățile.** *Ca și creștini, ne vom lovi în mod sigur de încercări. Din fericire, Dumnezeu ne oferă strategia prin care putem trece victorioși prin calamități.*
- ❖ **Să învățăm cum să fim bine consolidați în poziția noastră în Hristos.** *Poziția noastră împotriva adversității ar trebui să se bazeze pe convingeri personale bazate pe adevăr și pe Scriptură.*
- ❖ **Să învățăm să fim consecvenți în reacțiile noastre în încercare.** *Consistența demonstrează autenticitatea cuiva.*
- ❖ **Să învățăm cum să dobândim fermitate și virtute în adversități.** *Fermitatea este posibilă numai după ce celelalte condiții sunt îndeplinite.*
- ❖ **Să ne întărim în aceste practici sănătoase reamintindu-ne și studiind alți eroi biblici care au avut succes în și prin calamități.** *Daniel a fost pregătit, bine consolidat, consecvent și ferm împotriva adversității, iar Dumnezeu l-a ajutat să reușească în fiecare aspect al vieții sale.*

SCHIȚĂ

- I. **Credincioșii trebuie să fie pregătiți să stea în picioare în fața adversității**
- II. **Credincioșii trebuie să fie bine consolidați în poziția lor (autenticată de adevăr) când se confruntă cu adversități**

- III. *Credincioșii trebuie să fie consecvenți atunci când se confruntă cu adversități*
- IV. *Credincioșii trebuie să fie fermi atunci când se confruntă cu adversități*
- V. *Credincioșii trebuie să privească la eroii biblici care s-au pregătit cu succes și au înfruntat cu bine adversitățile*

ANALIZĂ

I. Credincioșii trebuie să fie pregătiți să stea în fața adversității

Efeseni 6:11 „Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.”

În pasajul de mai sus este zugrăvită imaginea unui soldat din antichitate care se pregătește pentru război. Armura nu era nici pe departe cea mai confortabilă îmbrăcăminte, dar oferea o protecție crucială împotriva rănilor grave în timpul luptei. Fiecare piesă specifică a armurii îndeplinea o funcție vitală și era datorită unui soldat să se îmbrace cu o armură completă, oferită lui nu numai pentru binele personal, ci și pentru a asigura victoria generală a echipei pe care o reprezenta. Armura lui Dumnezeu ne este furnizată din aceleași motive, deși pentru un război spiritual; analogiile sunt explicate clar în pasaj (nu le vom aprofunda aici).

Nu doar armura este o componentă esențială a pregătirii pentru război, ci și planul sau strategia de luptă, care este la fel de importantă. Un plan este întocmit de obicei de un general de armată și de sfătuitoarii acestuia (care au toți o vastă experiență în conflictele militare) și este responsabilitatea soldaților să-l implementeze sub îndrumarea superiorilor lor.

Există o vorbă străveche – „Dacă îți cunoști inamicul și te cunoști pe tine însuși, nu trebuie să te temi de rezultatele a o sută de bătălii” (**Sun Tzu, *Arta războiului***). Aceasta este o afirmație simplă, dar profundă, iar majoritatea generalilor militari care au avut succes au fost aceia care nu numai că și-au înțeles propria capacitate, dar au avut și o informație corectă privind dușmanii lor, astfel că au știut să își adapteze proactiv strategiile în consecință.

Și nouă ni s-a oferit un plan de luptă; este Cuvântul lui Dumnezeu, iar cel care a creat aceste planuri se „întâmplă” să fie un Dumnezeu atotștiutor și binevoitor. În Cuvântul Său, Dumnezeu clarifică cine este dușmanul și cum acționează:

Efeseni 6:12 „*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.*”; 1 Petru 5: 8 „*Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.*”

Prin Cuvântul lui Dumnezeu, putem ști și cine suntem; mai înainte, am fost nenorociți și fără speranță, dar noua noastră identitate în Hristos ne confirmă cine suntem acum și ceea ce contează cu adevărat în această bătălie. Suntem copii ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Hristos, și din acest motiv victoria este deja câștigată pentru cei care se identifică cu Hristos: 1 Ioan 4: 4 „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*”

Trebuie să fim pregătiți să facem față adversităților atunci când ele se năpustesc peste noi. Această pregătire vine din familiarizarea cu Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu (citind și meditănd), rugându-ne pentru iluminare de la Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. De asemenea, trebuie să ne amintim că am fost răscumpărați prin sângele lui Hristos și suntem comoștenitori cu El, astfel încât să nu fim demoralizați de atacurile celui rău.

II. Credincioșii trebuie să fie bine consolidați în poziția lor (autenticată de adevăr) când se confruntă cu adversități

Efesenii 6:14 „*Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii...*”. Standardul nostru ar trebui să se bazeze pe adevăr, nu pe preferințe personale sau comoditate. Adevărul, fiind parte a naturii esențiale a lui Dumnezeu, se găsește în El și, prin extensie, în Cuvântul Său. Creștinii nu au obligația de a apăra TOATE adevărurile împotriva opoziției, ci DOAR **ADEVĂRUL** (fără a aduce bagaje suplimentare în mărturia lor), iar acest lucru necesită discernământ.

În calitate de credincioși, trebuie să fim ghidați de convingere, dar convingerile noastre, la rândul lor, trebuie să fie fundamentate pe adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și pe adevărul realității, așa cum o revelează o conștiință răscumpărată. Nu vrem să fim vinovați de formarea unor convingeri puternice bazate pe falsuri sau presupuneri arbitrare. Ideea unui sistem solar heliocentric a fost respinsă de mulți zeloți religioși acum câteva secole, pur și simplu pentru că au presupus că sistemul solar TREBUIE să fie centrat pe pământ, pe baza înțelegerii lor false a Cuvântului lui Dumnezeu.

Acestea fiind spuse, convingerile credinciosului rezistă sau se prăbușesc bazat pe poziția centrului lor de „greutate” sau autenticitate. Credinciosul trebuie să-și identifice convingerile personale și să se asigure că acestea sunt ancorate în Cuvântul lui Dumnezeu. Mai mult, credinciosul trebuie să rămână fidel acestor convingeri în orice moment și cu orice preț.

III. Credincioșii trebuie să fie consecvenți atunci când se confruntă cu adversități

F.A.24:16 „*De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.*”

Standardele noastre ar trebui să fie aplicate consecvent, în mod constant, în toate aspectele vieții noastre. Dacă luăm o poziție pentru un principiu specific într-un aspect al vieții noastre, atunci această poziție ar trebui luată în fiecare alt aspect relevant al vieții noastre. Dacă un creștin susține în mod convenabil o

convingere bazată pe credință ca fiind motivul pentru care poate scăpa de o obligație nedorită, atunci trebuie să fie gata să susțină aceeași convingere și în alte situații mai puțin convenabile, chiar dacă aceasta ar însemna renunțarea la anumite beneficii sau facilități.

Consistența dovedește autenticitatea și lipsa ei dovedește lipsa de autenticitate. Standardele duble trădează motivații ascunse și de cele mai multe ori ilicite, iar Dumnezeu Însuși urăște standardele duble. Credincioșii trebuie să manifeste consecvență în convingerile lor, bazați pe adevăr și integritate morală, astfel încât autenticitatea mărturiei sale să nu poată fi pusă la îndoială.

IV. Credincioșii trebuie să fie fermi atunci când se confruntă cu adversități

Suntem chemați să fim fermi împotriva adversității, dar acest lucru este posibil numai după ce ne-am pregătit și am demonstrat autenticitate și consistență în poziția noastră. Fermitatea este în esență o decizie, dar se naște din consecvență în privința comportamentului. Fermitatea diferă de consecvență, deoarece consecvența nu este caracteristică în mod exclusiv pentru adversitate. Poți fi consecvent în fața adversității sau în absența acesteia.

Fermitatea, pe de altă parte, conține oarecum ideea de adversitate în mod implicit. De obicei, nu remarcăm „fermitatea” unei case dacă se află pe un teren stabil și când toate condițiile sunt favorabile. Dar când o casă rămâne nemișcată în fața unei alunecări violente de teren, suntem forțați să fim de acord că fundația acelei case este remarcabil de fermă; sau dacă o casă este neclintită în fața puternicelor lovituri ale unui uragan, am ști imediat că acea casă are o construcție superioară altor case din vecinătate care au fost nivelate de aceeași calamitate.

Ideea este aceasta – reziliența nu este recunoscută ca atare decât dacă este demonstrată de adversitate. Prin această virtute a rezistenței la tendința adversă se recunoaște fermitatea, reziliența sau duranța convingerilor noastre.

Dar fermitatea nu este ceva ce poate fi pur și simplu produs ad-hoc în momentul încercării. Fermitatea necesită intenționalitate, dar necesită și multă gândire și acțiune înainte de momentul adversității. Fermitatea este posibilă numai atunci când ea este produsul unei discipline programatice, „terenul” ei fiind pregătit în prealabil (atunci când sunt luate măsuri de întărire, măsuri autentice și aplicate în mod constant în pregătire).

Efeseni 6:13 „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul...”

Vedem aici că acțiunea de a rămâne ferm în prezent este precedată de sintagma „a făcut totul” (în trecut) – un indicator clar că, pentru a putea rămâne ferm în timpul procesului actual, trebuie să fi fost deja pregătit prin autodisciplinare anterior (prin familiarizarea cu Cuvântul lui Dumnezeu, conform Punctului 1, etc.).

V. Credincioșii trebuie să privească la exemplele biblice de oameni care s-au pregătit cu succes și au înfruntat cu bine adversitățile

Daniel 1:8 și 9 „*Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.*”

Daniel s-a confruntat cu alegerea de a asculta porunca regelui sau de a asculta porunca lui Dumnezeu. Pe de o parte, dacă se conforma, îl aștepta un stil de viață feeric, cu aprobarea deplină a regelui și furnizat cu incalculabilele resurse imperiale. Pe de altă parte, dacă își menținea convingerile, îl aștepta un stil de viață auster și dezaprobarea unui rege care avea puterea de a-i pune capăt vieții din capriciu. Dar Daniel a fost pregătit să ia această decizie dificilă, pentru că știa Cuvântul lui Dumnezeu și a înțeles ce așteptări avea Dumnezeu de la el.

Daniel a fost, de asemenea, autentic, consecvent și ferm în această privință. El a avut grijă să facă un apel personal către supraveghetorul său în această privință; și-a explicat convingerea și și-a arătat autenticitatea, punându-și viața în joc prin credință. Aici însă se vedește intervenția providențială a lui Dumnezeu care face ca supraveghetorul tinerilor să fie câștigat de credința nezdruccinată a celor patru și să le aprobe regimul alimentar sugerat de Daniel. Daniel nu a dat niciodată înapoi din convingerea sa, chiar și atunci când aspra dietă inițială la care s-a supus a devenit permanentă (datorită rezultatelor pozitive). În toate acestea, Daniel a fost autentic, consecvent și ferm și a reușit să reziste cu succes împotriva adversității; mai mult, Dumnezeu a folosit mărturia lui Daniel într-un mod puternic.

Daniel 1:18 și 19 „La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Împăratul a stat de vorbă cu ei, dar, între toți tinerii aceea, nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea ei au fost primiți în slujba împăratului.”

CONCLUZIE

Credincioșii trebuie să fie pregătiți să facă față adversității și trebuie să manifeste autenticitate și consecvență atunci când fac acest lucru. În cele din urmă, trebuie să fie fermi atunci când se confruntă cu adversitățile, iar această fermitate este o extindere naturală, un rezultat natural în cazul celui care a făcut toate celelalte lucruri menționate mai sus și așa cum s-a menționat în Efeseni 6:13.

[Chris Chiu](#)

DE CE ESTE NECESARĂ INTROSPECȚIA ÎN ADVERSITĂȚI?

Text: 1 Samuel 25:22-35

Cuvântul de Aur: Ps.139:23,24: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei.”

INTRODUCERE

Dumnezeu, în atotputernicia Sa, îngăduie de multe ori în viață greutăți și obstacole, fie ca urmare a păcatelor noastre, fie ca o modalitate de a-Și culege slava și a-Și face Numele Său cunoscut. Este important să avem clara înțelegere că, dincolo de probleme, necazuri, dificultăți și suferință, Dumnezeu este în control, chiar dacă nu se pare așa la prima vedere.

OBIECTIVE

- ❖ Să ne verificăm dacă atunci când apar dificultăți, ne grăbim să dăm vina pe alții.
- ❖ Să învățăm să întărim anumite obiceiuri/practici care ne salvgardează în viitor.
- ❖ Să ne întrebăm dacă am dat „mână liberă” Domnului să-și facă lucrarea Lui de mântuire și transformare a vieților noastre.

DEFINIȚIE ȘI EXPLICAȚII

INTROSPECȚIA în sens general este evaluarea psihicului, auto-observarea motivațiilor interioare. În sens spiritual, ne referim la introspecție ca fiind inspecția sufletului și minții, cu scopul de a lăsa pe Dumnezeu să opereze și să schimbe interiorul nostru în asemănarea cu Domnul Isus Hristos.

SCHIȚA

- I. Importanța introspecției în adversități**
- II. Considerente importante privind introspecția în adversități**
- III. Exemplificări privind introspecția în adversități**

I. Importanța introspecției în adversități

Introspecția în adversități este importantă din mai multe motive:

- a. S-ar putea să fie **păcat** în viața noastră
- b. S-ar putea să fie **încredere în sine și nu în Domnul**
- c. S-ar putea să fie **alegeri/decizii greșite** – Dumnezeu permite viraje la 180°!
- d. S-ar putea ca adversitatea să fie **planul lui Dumnezeu**, fără a fi cauzată de existența păcatului în viața noastră
- e. S-ar putea ca **adversitatea să fie examenul de promovare**

Întrebare: Ești o persoană care învață ușor? Sau ești dintre aceia care repetă mereu aceleași greșeli/ lucruri în situații dificile și așteaptă rezultate diferite? „Cine își mărturisește fărădelegile și se lasă de ele, acela va propăși.”

II. Considerente importante privind introspecția în adversități

- a. Introspecția este importantă pentru că știm că toată lucrarea Domnului în viața noastră se bazează pe legământul cel nou în Domnul Isus, prin Duhul Sfânt, legământ făcut de Dumnezeu cu noi oamenii: „*voi pune legile mele în inima lor*” (Ieremia 31:31-34).
- b. Introspecția în viață credincioșilor nu are nimic a face cu practicile păgâne cum ar fi yoga, meditația metafizică, etc. și nu este de nici un folos **DACĂ NU ESTE LEGATĂ ȘI INSPIRATĂ DE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ȘI BAZATĂ PE DUHUL SFÂNT.**
- c. Introspecție este bună și folositoare când produce schimbarea lăuntrică dorită de Domnul nostru, urmată de **REZULTATE PRACTICE**, precum: bucuria în slujire, pace în situații critice, dragoste față de oameni (inclusiv dușmani) și încredințarea crescândă în „brațul Domnului”.

III. Exemplificări privind introspecția în adversități

- a. Introspecția când suntem neglijenți sau manifestăm delăsare: Verificarea personală privind neglijarea părții cu Domnul, cu biserica Lui, cu credincioșii, necunoașterea sau neîmplinirea Cuvântului etc.
- b. Introspecția în cazul păcatului: cercetarea inimii când am păcătuit poate duce la descoperirea unor păcate precum cârtirea, nemulțumirea, ispitirea lui Dumnezeu, închinarea la idoli, imoralitatea etc., care se cer mărturisite și părăsite prin pocăință.

Cazul lui David după păcatul cu Batșeba:

„Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!” Ps.51:5-6.

„Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele! Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt!” Ps.51:9-11.

- ❖ Introspecția în cazul necazului sau suferinței (Iov).
- ❖ Introspecția privind necesitatea schimbării personale: se învață, se practică, se verifică de alții, se verifică personal;
- ❖ Introspecția în adversități cauzate de decizii biblice: care vin din rugăciuni și prin ajutorul/intervenția Duhului Sfânt

Cazul lui Daniel: El a hotărât ca să nu se spurce...

Cazul lui Iov, care a hotărât să nu-și întoarcă privirea cu păcat către o persoană de sex opus...

- ❖ Introspecția în adversitățile cauzate de decizii nebiblice

Cazul lui Iosafat în colaborarea cu Ahab...

- ❖ Introspecție care aduce idei practice

Cazul lui Iosif și cererea făcută paharnicului lui Faraon;

Cazul lui Daniel și sugestia către superior de a le permite o altă dietă;

Cazul lui Ruben și ideea lui de a-l salva pe Iosif de la moarte și de a-l vinde în schimb.

CONCLUZII

Domnul Isus ne-a spus „în lume veți avea multe necazuri, dar îndrăzniți căci Eu am biruit lumea”. Chemarea lui este clară: să-L urmăm pe El și astfel vom fi biruitori și noi, împreună cu El și odată împreună cu toți sfinții. Diavolului nu-i este îngăduit de sus să ispitească mai mult decât poate un credincios să biruiască.

Cercetarea eului este de folos atunci când Duhul Sfânt are acces 100% la inima noastră! Adversitățile ne pot revela zone din inimă care nu aparțin total lui Dumnezeu, iar introspecția sinceră le poate aduce sub autoritatea Domnului.

[Viorel Filip](#)

CARE ESTE ROLUL ADVERSITĂȚILOR?

Text: Iacov 1:2-12

Versetul de aur: Iacov 1:2-4 „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic.”

INTRODUCERE

Orice om născut sub soare va avea parte în viață de adversități. Rolul pe care acestea îl joacă în viața cuiva depinde de prisma prin care sunt privite. Sociologii spun că formarea rețelelor sociale și opunerea rezistenței ajută persoana în cauză și minimalizează efectul adversităților în viața acestuia. Psihologii afirmă că adversitățile îi fac pe oameni mai fericiți, mai luptători și mai competenți. Din perspectivă biblică însă, pentru cei credincioși, toate încercările și necazurile trebuie să aibă un scop divin.

OBIECTIVE

- ❖ Să ne întărim în credința că pe măsură ce parcurgem încercările vieții, Dumnezeu folosește adversitățile pentru a ne curăți de înținăciunile lumești și a ne apropia de El.
- ❖ Să învățăm din experiența predecesorilor noștri, care au fost iertați de Dumnezeu și reabilitați, care la rândul lor au întărit pe frați, pentru a preveni căderea lor.
- ❖ Să facem din suferințe și ispite calea spre binecuvântarea noastră eternă.

SCHIȚA

- I. Să ne apropiem de Domnul (Romani 8: 28)**
- II. Să ne curățăm (1Petru 1:5-7)**
- III. Să ne creștem (Romani 5:3-4)**
- IV. Să ne forțăm pentru a ajuta pe alții (2 Timotei 2:1-3)**
- V. Să ne asigurăm cununa vieții (Iacov 1:2-4,12)**

ANALIZA

- I. Să ne apropiem de Domnul (Romani 8: 28)**

Durerea și suferința reduc sau anihilează dispoziția noastră de a avea părtașie cu Domnul, de aceea El este nevoit să intervină pentru a reface părtașia noastră

cu El. Charles Spurgeon spunea că „*Am învățat să sărut valul care mă aruncă împotriva «Stâncii Veacurilor».*” Încercările, sunt mijloacele prin care Dumnezeu ne atrage către el însuși. Valul este un vehicul care ne transportă până la pragul îndurării lui Dumnezeu, Cel Atotputernic. A săruta valul înseamnă să acceptăm adversitățile, să-i mulțumim lui Dumnezeu care a conceput în mod suveran circumstanțele pentru binele nostru și gloria lui.

II. Să ne curățească (1Petru 1:5-7)

- a. Apostolul Petru compară credința noastră cu un metal prețios care are multiple întrebuințări, datorită caracteristicilor și în același timp valorii sale, este căutat de foarte mulți oameni. Valoarea aurului este dată de puritatea lui, de aceea este curățit prin supunerea la temperaturi înalte. Asemeni aurului și credința noastră trebuie să fie tot mai valoroasă de aceea este supusă adversităților pentru a-i spori valoarea.
- b. Apostolul Pavel apoi, contrastează credința noastră cu aurul, deoarece cu toată valoarea lui, acesta este surclasat de credința noastră în Dumnezeu. El dezvăluie că aceste încercări care ne provoacă durere și apar în viețile celor credincioși pentru puțină vreme, au rolul de a-i purifica, de a-i curăți de întinăciunile lumii, pentru ca la arătarea Domnului Isus, credința noastră să fie deplin justificată.

III. Să ne crească (Romani 5:3-4)

Modalitatea prin care răspundem la încercări arată maturitatea noastră spirituală. Răspunsurile umane tipice la încercări sunt amărăciune, frică, anxietate sau depresie. Cei credincioși dimpotrivă, bazați pe Scripturi și puterea Duhului Sfânt, beneficiază de această progresie, tinzând astfel spre desăvârșire.

- a. Necazul aduce răbdare,
- b. Răbdarea aduce biruință,
- c. Biruința aduce speranța.

IV. Să ne formeze pentru a ajuta pe alții (2 Timotei 2:1-3)

Un alt scop pentru care Dumnezeu ne trece prin adversități este acela de a fi de folos pentru alți credincioși care trec prin situații asemănătoare cu ale noastre. Este deja demonstrat faptul că unul din factorii care îi apropie pe oameni și îi face să închege relații unii cu alții, sunt experiențele comune.

- a. *Petru, Luca 22:32*

Domnul Isus îl avertizează pe Petru de căderea care urma să o experimenteze, însă El știa că Petru va fi reabilitat. Sarcina pe care i-o dă lui Petru este aceea de a-i ajuta pe alții așa cum a fost el ajutat de Domnul Isus, prin rugăciune. Când ești recuperat prin harul lui Dumnezeu și adus la pocăință, fă ce poți pentru a-i recupera pe alții, când ai văzut că credința te poate feri de eșec, confirmă aceasta și altora pentru a-i întări, când ai găsit tu însuși îndurare la Dumnezeu, încurajează-i pe alții să spere că și ei vor găsi milă, pentru ca astfel cei care au căzut în păcat, să fie convertiți, cei care s-au abătut de la calea dreaptă să se întoarcă, iar cei care și-au pierdut dragostea dintâi, să se întoarcă la ea.

b. *Pavel, 1Tim.1:15-16*

Arată poziția lui față de Isus Hristos, înainte de convertire, când era un hulitor, un prigonitor și un batjocoritor, care refuza cu îndârjire valorile credinței creștine și persecuta aspru pe cei ce le practicau. Însă, prin harul lui Dumnezeu, a căpătat îndurare, împreună cu credința și dragostea care este în Hristos Isus, devenind el însuși un credincios. El a folosit experiența convertirii lui pentru încurajarea altor necredincioși care au fost în situații asemănătoare, ca aceștia să se pocăiască și să creadă în Cel care s-a îndurat de el. Pavel descrie convertirea lui ca un exemplu de îndelungă răbdare a lui Hristos, cu un om care fusese atât de împotrivor credinței creștine și a dorit ca exemplul lui să fie de folos pentru cei mai mari păcătoși, ca aceștia să nu dispere, pentru că Dumnezeu are milă de toți oamenii.

c. *Domnul Isus Hristos, Evrei 2:16-18*

Domnul Isus a acceptat să se limiteze într-un trup omenesc, să coboare printre pământeni, să simtă El însuși ce înseamnă adversitatea, pentru a înțelege natura umană. El a văzut ce înseamnă boala, suferința, neputința, sărăcia, popularitatea, limitările de tot felul și efectul acestora în viața umană. Toate acestea l-au făcut să rezoneze cu condiția noastră umană și ca Mare Preot să intervină la Dumnezeu Tatăl în favoarea noastră, iar pe noi să ne motiveze la o viață de biruință.

V. Să ne asigurăm cununa vieții (Iacov 1:2-4,12)

Adversitățile care apar în viața credincioșilor au ca ultim scop, cununa neprihănirii. Cu toate inconveniențele de care sunt însoțite, acestea produc în viața credinciosului bucurie, răbdare și desăvârșire. Versetul 12 ne explică faptul

că cei ce trec prin adversități suferă cu răbdare, opun o rezistență constantă ispitelor, iar prin aceasta dovedesc că iubesc pe Dumnezeu, iar ca urmare vor primi cununa vieții.

CONCLUZII

- Atunci când simțim căldura adversităților în viața noastră să ne înarmăm cu răbdare pentru ca Dumnezeu să ne curețe impuritățile și să ne rafineze trăirea și credința.
- Procesul sfințeniei din viața noastră este supravegheat atent de Dumnezeu și continuă până vede în noi chipul Domnului Isus.
- Cei ce au parte de adversități poartă această crucea doar o vreme, dar vor beneficia de cununa vieții o eternitate.

[Cristi Bradu](#)

CUM RĂSPUNDEM LA ADVERSITĂȚI?

Textul: 1 Samuel 17:1-58

Cuvântul de aur: 1 Cor.10:13 „Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

INTRODUCERE

Toți am dori să trăim în lume fără adversități, dar așa ceva nu se poate într-o lume căzută în păcat. E drept că unele sunt temporare și altele sunt permanente (cazul apostolului Pavel cu țepușul), dar, indiferent de caz, răspunsul nostru la încercare poate să ne plaseze în mod consistent în poziția de învinși sau de învingători.

Vestea bună pentru tine și mine este că, într-o lume plină de adversități, putem fi biruitori. Depinde cum ne raportăm la ele, cum răspundem.

Până la urmă, nu contează cine e adversarul, ci cine e de partea mea. Dacă am un dușman slab, dar eu sunt și mai slab, am pierdut. Dar poate fi inamicul cât de puternic, dacă de partea mea e cel Atotputernic, victoria mi-e asigurată. „Nu te teme Căci eu sunt cu tine...” este cheia victoriei.

OBIECTIVE

- ❖ Să înțelegem că adversitățile sunt îngăduite și controlate de Dumnezeu.
- ❖ Să înțelegem că ele lucrează spre binele nostru.
- ❖ Să ne mărim încrederea în Domnul care a pregătit mijloacele și strategia în lupta cu adversitățile.
- ❖ Să învățăm să răspundem potrivit cuvântului și călăuzirii Duhului.

ȘCHIȚĂ

A. Privind la David

1. Pregătirea în smerenie
2. Deschiderea pentru instruire
3. Încrederea

4. Așteptare

B. Privind la „cuvântul de aur”

ANALIZA

A. Privind la David

1. Pregătirea în smerenie

David a fost cel mai mic între opt frați. Când ești cel mai mic între atâția există mai multe alternative: să fii robul tuturor, sau un rebel sau un răsfățat. Faptul că îl găsim la oi, de mic, ne arată că n-a fost un răsfățat, ci și-a acceptat condiția în smerenie. Deodată, „ca din senin”, este uns împărat. Succes timpuriu, imens și neașteptat. Ce mulți au căzut pradă îngâmfării în astfel de situații. David însă, nu, pentru că a fost trimis înapoi la oi.

Apoi a fost chemat la curtea împăratului ca ilustru artist. Când cânta el duhul cel rău îl părăsea pe împăratul Saul. Ce cântăreț iscusit! Nu pentru mult timp: înapoi la oi.

Urmează bătălia cu Goliat. Victorie strălucită, faimă națională și nu numai ...dar apoi e trimis în pribegie. David a fost un mare împărat și pentru că a știut să accepte adversitățile.

2. Deschiderea pentru instruire

Păstoritul oilor n-a fost numai o ocupație pentru David, ci și un loc de instruire. Acolo, înfruntând adversitățile a învățat să asculte, să cânte, să slujească, să lupte, să se încreadă în Dumnezeu. Ce psalmi minunați a scris după fiecare „obstacol” trecut.

3. Încredere

Mă gândesc la prima noapte singur cu oile pe câmp. Apoi prima întâlnire cu leul, cu ursul... De la frică la încredere în Dumnezeu, ce drum greu dar binecuvântat. Încrederea noastră în confruntarea cu adversitățile se bazează pe credințioșia Lui: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine...” este baza oricărei încrederi în încercări. Dumnezeu lucra prin adversități mărirea încrederii lui în Domnul. Îl pregătea pentru bătălia cu Goliat și atâtea altele care au urmat.

4. Așteptare

David a fost uns împărat foarte de timpuriu dar a trebuit să aștepte mult până să ajungă împărat. Unul dintre lucrurile cele mai dificile în viața este să înveți să aștepti. Orice lucru El îl face frumos la timpul potrivit spune Ecclesiastul.

David a știut să aștepte și parte a acestui proces de creștere a răbdării s-a petrecut în pribegie. La un moment dat se părea că dușmanul a ajuns la „mâna lui”, dar David n-a profitat, ci a așteptat soluția lui Dumnezeu.

B. Privind la cuvântul de aur

Interesant este faptul că David n-a fost învins de adversități, ci de ispită. Ce este valabil însă pentru ispită, este valabil și pentru adversități.

- ❖ „Nu va ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească” – pot răspunde cu liniște și bucurie, pentru că ele sunt după „măsura” mea, pentru formare și instruire.
- ❖ „Și Dumnezeu, care este credincios” – pot răspunde cu curaj – El e lângă mine și își ține promisiunile.
- ❖ „Nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile noastre” – pot răspunde cu încredere.
- ❖ „A pregătit mijlocul să ieșiți din ea” – pot răspunde cu o curiozitate voioasă: oare care-i mijlocul?
- ❖ „Ca s-o puteți răbda” – anticiparea victoriei.

CONCLUZII

*“El n-a promis doar cerul senin
Nici flori pe cale fără pelin
N-a promis soare fără de nori....”*

Da, asta o știm și o constatăm, dar cum răspundem la adversități? Dacă înțelegem că: „Nu ne-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească și că Dumnezeu nu va îngădui să fim ispitiți peste puterile noastre....” (1 Cor.10:13) atunci le suportăm mai ușor.

Dacă înțelegem însă că „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”, atunci le acceptăm cu bucurie. Adversitățile doboară sau ridică, distrug sau întăresc. Depinde cum ne raportăm la ele. Dacă înțelegem că toate lucrurile sunt sub controlul lui Dumnezeu (și adversitățile), și că El le folosește pentru formarea noastră, atunci există șanse să mă raportez corect la ele.

ÎNTREBĂRI

1. Care este adversitatea cea mai evidentă din viața ta?
2. Ce crezi că a vrut Dumnezeu să formeze în tine prin ea?
3. Sunt adversitățile dăunătoare sau edificatoare în viața ta?
4. Ai găsit un verset potrivit la cum să răspunzi la adversități?
5. Care este prima ta reacție când întâlnești adversități? Care este reacția după ce meditezi la rostul lor?

[Vasile Lucaci](#)

DE CE ESTE IMPORTANT SĂ NE SMERIM ÎN ADVERSITĂȚI?

Textul de citit: *Ps.138:6, Pr.11:2; Ps.51:17; 1 Cor.12:7b-9; Iac.4:6,10*

Versetul de aur: *Isaia 57:15* „Căci așa vorbește Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie, dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.”

INTRODUCERE

Fiecare din noi am trecut și vom trece prin adversitate. Cuvântul Domnului ne spune foarte clar că dacă menținem o atitudine de mândrie în aceste situații, nu avem nici o șansă ca să biruim adversitatea prin care trecem, dar dacă adoptăm o stare de smerenie, Dumnezeu însuși ne pune la dispoziție toate resursele necesare pentru a birui adversitatea.

OBIECTIVE

- Să înțelegem că smerenia este singura cale spre biruință în adversitate
- Să enumerăm sau să expunem nenumăratele beneficii ale smereniei
- Să înțelegem că mândria ne face dușmani ai Domnului

SCHIȚA

- I. Smerenia – Deschide ușa binecuvântărilor**
 - a. Aduce har**
 - b. Aduce înțelepciune**
 - c. Aduce părtășie**
 - d. Aduce scăpare**
 - e. Amână sau anulează pedeapsa**
- II. Mândria – Închide ușa binecuvântărilor**
 - a. Aduce coborâre**
 - b. Aduce rușine**
 - c. Atrage și grăbește pedeapsa**

1. Smerenia – Deschide ușa binecuvântărilor.

Una din cele mai mari enigme în Scripturi se găsește în relația dintre Dumnezeu și smerenia. Dumnezeu nu este descris ca fiind Cel mai drept, Cel ce trăiește în sfințenie, dar în același timp Cel ce se găsește în cele mai umile locuri din creație. Scriptura ne spune că Domnul nu are nici un interes în oamenii care se mândresc, ci caută pe cei asupriți și pe cei smeriți. În Exodul 22, Domnul își previne poporul, menționând că dacă cineva asuprește pe orfan sau văduvă, mânia Domnului va cădea asupra lui. Asuprirea sau adversitatea și smerenia sunt cuvinte ce se regăsesc împreună în Scripturi. Adversitatea manifestată în asuprire este o înjosire impusă din afară, pe când smerenia este o înjosire autoimpusă dinlăuntru. Smerenia nu este o virtute naturală, ci este atitudinea asumată de oricine vrea să trăiască prin ajutorul Domnului și nu prin propriile sale puteri. Fără smerenie nu putem beneficia de fiecare binecuvântare de la Domnul și vom ajunge să suferim mai mult dacă nu ne smerim.

- a. **Aduce har.** În 2 Corinteni 12:9, harul Domnului este asemănat cu puterea Domnului. Este cunoscut proverbul care spune că Domnul nu-ți dă mai mult decât poți duce, dar acest proverb nu este adevărat. Domnul lasă adversități în viața noastră care sunt peste puterile noastre ca să putem să ne bizuim pe puterea Sa. Puterile noastre nu vor fi suficiente ca să ne dea biruință în adversități, de aceea avem nevoie de smerenie ca să putem căpăta înputernicire de sus. Iacov 4:6 ne spune că Dumnezeu dă har doar celor smeriți.
- b. **Aduce înțelepciune.** Dacă este adevărat că adversitățile nu pot fi biruite prin propriile noastre puteri, implicația este că avem nevoie de înțelepciune. Dar de unde putem căpăta înțelepciunea necesară? Scriptura ne spune în 1 Corinteni 10:13 că adversitățile care vin peste noi sunt aceleași care au venit peste toți oamenii de-al lungul istoriei. Dar ne spune și faptul că Domnul a pregătit metoda de scăpare din adversitate. Deci, dacă vrem să biruim adversitatea, avem nevoie de înțelepciune de la Domnul. Cum căpătăm înțelepciunea necesară de la Domnul? Prin smerire. Psalmul 25:9 ne promite ceva minunat. Ne spune că Domnul face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. Cum poți căuta

asigurarea că Domnul îți va ghida pașii chiar în adversitate? Smerește-te.

- c. **Aduce părțăsie.** Nu există nimic mai prețios decât părțăsia cu Domnul. Este adevărat că putem avea părțăsie cu Domnul oriunde suntem, și oricine suntem. Dar Scriptura ne învață nu doar că Domnul vede pe cei smeriți în necazuri, ci și faptul că El este cu ei (Isaia 57:15). Dacă smerenia în încercări nu ar aduce niciun alt beneficiu în afară de acesta, tot ar fi de ajuns.
 - d. **Aduce scăpare.** Domnul nu promite la cei care rămân mândri în adversitate că îi va scăpa. Dar promisiunea că cel smerit va fi înălțat la vremea potrivită se găsește pretutindeni în scriptură (cf. Pr.18:12; Mat.23:12; 1 Pet.5:6; Iac.4:10). Adversitatea pare eternă când trecem prin ea, dar dacă este posibil să primim nădejdea că Domnul ne va scoate la momentul potrivit, acest adevăr ne poate ajuta ca să suportăm greutatea.
 - e. **Amână sau anulează pedeapsa.** Poate ne gândim că adversitățile sunt încremenite și că nu putem să facem nimic ca să scăpăm de ele. Pe de altă parte, poate ne gândim că doar unii oameni sunt ascultați de Domnul când se smeresc. Aceste gânduri sunt departe de adevăr cât cerul de pământ. Avem niște exemple în Scriptură care, dacă nu am cunoaște bine caracterul iubitor al lui Dumnezeu, ne-ar pune în confuzie complet. Știm despre Iosia că s-a smerit și din cauza smereniei lui Dumnezeu a amânat pedeapsa (cf. 2 Împ.22:18-20). Știm și despre Ezechia același lucru (cf. 2 Cr.32:26). Oare ținem minte că și un om stricat ca Ahab a primit aceeași promisiune (cf. 1 Împ.21:29) sau chiar și Manase (cf. 2 Cr.33:12-19)? Vedem că Dumnezeu acceptă pe oricine se smerește, indiferent de răutatea inimii înainte de a se smeri.
2. **Mândria – Închide ușa binecuvântărilor.** Toate binecuvântările descrise în secțiunea precedentă se pot primi doar cu mâinile deschise, intrând printr-o ușă care nu este închisă, dar trebuie să te apleci ca să poți intra. Omul mândru nu poate nici să deschidă mâna ca să ceară ajutor, nici să se aplece. Atitudinea smerită spune ca Ioan Botezătorul: „*eu mă micșorez ca El să crească*”. Atitudinea mândră spune că eu sunt mare, autosuficient și nu lasă niciun loc pentru Dumnezeu.

- a. Aduce coborâre.** Vedem dragostea lui Dumnezeu chiar în felul cum se poartă cu cei mândri. Este adevărat, Domnul promite că va coborî pe cei mândri (cf. Ps.147:6; Pr.16:18, 18:12). Observăm de asemenea că de multe ori intenția Domnului în a coborî pe cel mândru este ca să-l aducă la smerire, să-l convingă de realitatea că nu este autosuficient. Deci putem spune că cei mândri au nădejde când vine adversitatea, dar calea lor va fi acoperită cu suferință superfluă, care putea fi evitată dacă s-ar fi smerit de la început.
- b. Aduce rușine.** Dumnezeu nu irosește adversitatea. El vrea ca cel mândru să vadă cât de slabă este puterea omenească. Dumnezeu ne spune în 1 Cor.1:27-29 că se folosește de lucrurile slabe ca să facă de rușine pe cele tari. Dumnezeu face ca cei mândri să interacționeze cu cei smeriți, și chiar dacă cei mândri par că biruie la început, Dumnezeu până la sfârșit îi dă de rușine.
- c. Atrage și grăbește pedeapsa.** Sunt multe exemple din istoria biblică în care oamenii mândri își atrag pedeapsă asupra lor. Maria și Aaron, Core, Nebucadnețar, Goliat, Absalom, Adonia, Irod, toți aceștia s-au mândrit și au fost pedepsiți, unii chiar cu moartea. Nu ni se spune că adversitatea este pedeapsă pentru cei smeriți, ci dimpotrivă că este cuptorul folosit de Domnul ca să perfecționeze pe cei smeriți. Când ne aflăm în adversitate, deja suntem într-o situație grea, dar dacă ne mândrim, pe deasupra focului rafinator irosit vom adăuga și pedeapsă asupra noastră.

CONCLUZIE

Este clar că Domnul pune mare accent pe smerenie. Domnul nu vrea ca să irosim adversitățile prin mândrire și autosuficiență. Domnul nu vrea ca noi să ne întoarcem de la El. De aceea ne învață cu glas părintesc de nenumărate ori că dacă vrem să beneficiem de toate binecuvântările cerești care ne pot ajuta să biruim adversitatea, trebuie mai întâi să ne smerim.

[Serge Plăcintă](#)

CARE SUNT REZULTATELE SCONTATE DE DUMNEZEU?

Texte de studiat: *Geneza 50:20; Ier.17:9; Ez.16:1-15; Ier.15:18-19; Hab.2:4; 2 Tim.2:6; Lam.3:22-36.*

Textele de citit: *Gen. 50:15-21*

Versetul de Aur: *Geneza 50:20 „Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume să scape viața unui popor în mare număr.”*

INTRODUCERE

Până acum este destul de clar că există două tipuri de fenomene în spatele experiențelor noastre de dificultate, precum și două forțe în spatele lor. Fiecare dificultate este un amestec de încercare și ispită. Încercarea este presiunea externă cu care ne confruntăm și care ne împinge să acționăm fie în ascultare, fie în neascultare. Scopul intenționat al unei încercări este maturizarea credinței și caracterului nostru (Iac.1:2-4). Fiecare încercare este însoțită de o ispită a cărei finalitate este păcatul și moartea (Iac.1:13-15). Dumnezeu stă în spatele încercărilor, întrucât, în agenda Lui, El are în vedere maturizarea copiilor Săi, ducându-i de la starea de bebeluși la statura de adulți (Efeseni 4:13). El este dornic să ne ofere înțelepciune pentru a reuși (Iac.1:5). Pe de altă parte, tentațiile sunt efectuate de lume, carne și diavol (Efeseni 2:1-3).

Scriptura este clară în ceea ce privește agenda Satanei prin agenția ispitelor. În Scriptură, el este denumit acuzatorul, calomniatorul, ispititorul, dușmanul, înșelătorul, cel rău, ucigașul de la început și adversarul. În timp ce Dumnezeu este Dumnezeul creației și al ordinii, agenda lui Satana este distrugerea, moartea și dezordinea. Acestea sunt rezultatele sale intenționate din spatele ispitelor noastre.

Pe de altă parte, care este intenția lui Dumnezeu din spatele încercărilor noastre? Care sunt scopurile pe care Dumnezeu intenționează să le atingă în mijlocul încercărilor noastre?

OBIECTIVE

- ❖ Să obținem o perspectivă corectă asupra gândirii bune și perfecte a lui Dumnezeu cu privire la ceea ce intenționează să creeze în noi prin încercări
- ❖ Să vedem încercările noastre ca pe un dar de la Dumnezeu de care să ne bucurăm (Iac.1:2)

- ❖ Să învățăm cum să-i încurajăm pe alții cu o perspectivă biblică în ceea ce privește încercările în mijlocul suferinței lor (2 Cor.1: 4).

SCHIȚA

- I. Lucrurile de care suntem eliberați prin încercare conform planului divin***
- II. Lucrurile care ne sunt dăruite și întărite prin încercare conform planului divin***

ANALIZA

Pur și simplu, agenda lui Dumnezeu este sfințenia noastră. Pentru a crește în sfințenie este nevoie de două lucruri de la noi, în măsura în care putem privi sfințenia din perspectiva subiectivă a omului, unde suntem chemați să ducem la capăt, în mod activ, propria mântuire, cu frică și tremur (Fil.2:12). Pe de o parte, trebuie să omorâm faptele cărnii noastre (Col.3:5). Puritanii au numit acest aspect al sfințeniei *mortificare*. Pe de altă parte, trebuie să creștem în harurile pe care ni le-a acordat noua naștere (Col.3:12). Puritanii au numit acest aspect al sfințeniei *vivificare*. Să privim la câteva moduri în care Dumnezeu intenționează să ne facă sfinți prin încercări.

- I. Lucrurile de care suntem eliberați prin încercare conform planului divin***
Mortificare: Lucrurile condamnate la moarte de Dumnezeu în noi.

- a. Încrederea în sine

Dumnezeu intenționează să ne elibereze de încrederea în sine prin încercări. Biblia ne învață că inima omului este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea (Ier.17:9). Inima omului este ca o busolă care nu reușește să indice nordul. Ar trebui să urmăm Cuvântul lui Dumnezeu mai degrabă decât propriile noastre inimi.

1. Ne încredem frecvent în propria noastră înțelepciune. Înțelepciunea poate fi definită ca acea capacitate intelectuală prin care urmărim cel mai bun efect prin cele mai bune mijloace posibile. Biblia ne învață că frica de Domnul este începutul înțelepciunii (Prov.9:10). Și când suntem presați de încercări, Dumnezeu intenționează să ignorăm înțelepciunea umană și, în schimb, să căutăm înțelepciunea din cuvântul Său.
2. Avem încredere frecvent în propriile noastre emoții. Generația de astăzi, bombardată în permanență de afirmația că nu există un adevăr obiectiv, este predispusă mai mult decât oricând să se bazeze pe simțăminte ca fiind ceea ce definește sau trasează realitatea. Generațiilor anterioare li s-a spus mereu că emoțiile sau simțămintele noastre deseori induc în eroare.

Generației actuale i se spune că emoțiile sunt infailibile. Prin încercări, Dumnezeu intenționează să ne arate că emoțiile noastre sunt instabile și nu reflectă corect realitatea. Trăim prin credința în cuvântul lui Dumnezeu, nu prin ceea ce ne spun emoțiile noastre că este adevărat (2 Cor.5:7).

b. Apostazia

i. Dumnezeu intenționează să ne împiedice să alunecăm în apostazie prin încercări. Deși este adevărat că cineva poate fi binecuvântat și confortabil fără apostazie (Iov a fost în același timp prosper și credincios), totuși, în general, este o situație în care o viață ușoară ne conduce la abandonarea credinței în nevoia și dependența noastră de Dumnezeu. Israelul este primul exemplu în acest sens.

1. În Ezechiel 16, Dumnezeu descrie apostazia lui Israel. Versetele 1-7 descriu adoptarea lui Israel. Versetele 8-14 descriu legământul lui Dumnezeu cu Israel. Versetul 15 este punctul de cotitură din capitol. „Dar ai avut încredere în frumusețea ta și ai curvit la adăpostul renumelui tău și ți-ai oferit curviile oricărui trecător; ți-ai oferit frumusețea...”
2. Israel a luat darul pe care i l-a dat Dumnezeu, a devenit mândru și răzvrătit și l-a folosit ca mijloc de rebeliune.

c. Auto-compătămire

i. Dumnezeu intenționează să ne facă conștienți de tendința noastră de auto-compătămire ca să ne elibereze de aceasta prin încercări. Ieremia este un prim exemplu al unuia care s-a complăcut în autocompătămire. În Ier.11:19 el se plânge lui Dumnezeu că era ca „un miel blând condus la măcelărie”. El și-a exprimat convingerea că Dumnezeu l-a condus într-o capcană. În Ier.15:18, îl acuză pe Dumnezeu că a închis ochii la durerea sa. Dumnezeu îi răspunde lui Ieremia în 15:19 și spune: „De aceea așa vorbește Domnul: «Dacă te vei lipi iarăși de Mine, îți voi răspunde iarăși și vei sta înaintea Mea; dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei!».” Cu alte cuvinte, auto-compătămirea lui Ieremia este înrădăcinată în percepție greșită și de aceea nejustificată. Compătămirea de sine este întotdeauna greșită. Ieremia se plânge că este un miel blând care a e dus la măcelărie, și se plânge tocmai Celui care avea să-și trimită singurul Său Fiu, născut pentru a fi sacrificat, pentru a lua păcatele lumii asupra ființei lui neprihănite și nevinovate.

1. Prin încercările noastre ne confruntăm cu mila de sine ascunsă în inimile noastre și suntem îndemnați să ne căim de ea.
2. A existat un timp în viața ta când Dumnezeu te-a izbăvit de aceste păcate prin încercări? Ai văzut încercările vieții care te scapă de auto-compătămire? A existat o criză în viața ta care te-a adus mai aproape de Dumnezeu decât

ai fost vreodată? Ai văzut confortul ducând la răcirea credinței tale? Ai fost conștientizat de auto-compătimire și te-ai căit de ea?

II. Lucrurile care ne sunt dăruite și întărite prin încercare conform planului divin

Vivificare: În ce haruri creștem ca urmare a încercării lui Dumnezeu?

a. Credința

i. Dumnezeu intenționează să ne fortifice credința prin încercări. Credința este un dar divin de la Dumnezeu (Efeseni 2:8). Încercările descoperă mica noastră credință (Marcu 9:18-19) și ne învață să strigăm „*Cred, ajută necredinței mele!*”.

1. Habacuc traversează o criză de credință care îi tulbură temeliile. El este îngrijorat de răutatea pe care o vede printre oamenii lui Dumnezeu (1:2-4). Apoi este îngrijorat de absența dreptății lui Dumnezeu. Ulterior este intrigat de modul de aplicare a justiției de către Cel Preaînalt: Cum îi poate folosi pe caldeeni pentru a judeca pe Iuda, când aceia sunt mai răi decât Iuda (1:12-17)? Aceste realități sunt dincolo de categoriile pe care profetul le poate înțelege.
2. Răspunsul lui Dumnezeu la toate aceste rugăciuni ale prorocului veghetor se găsește în 2:4 „*...lată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el, dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.*”
3. Credința în promisiunile lui Dumnezeu crește doar atunci când suntem supuși la încercare și efort.

b. Rezistență

i. Dumnezeu intenționează să ne crească capacitatea de a îndura încercările. Presupunerea generațiilor anterioare a fost că cineva trebuie călit prin încercări de dragul formării caracterului înainte de a purta o responsabilitate importantă.

1. Chiar și păgânii au înțeles acest adevăr. „Când Cerul va da o mare responsabilitate cuiva, îi va face mai întâi mintea să îndure suferința. Îi face tendoanele și oasele să experimenteze trudă, iar trupul să sufere foamea. Îl va provoca prin sărăcie și doborî tot ce încearcă să construiască. În acest fel, Cerul îi stimulează mintea, îi stabilizează temperamentul și îi întărește punctele slabe.” Cartea lui Mencius, (China, 300 î.Hr.)
2. Viața creștină este dificilă (2 Tim.3:12) și rezultatele vin încet (2 Tim.2:6). Prin expunerea constantă la dificultăți, dezvoltăm capacitatea de a îndura

și de a fi capabili să suportăm responsabilități mai mari și să facem mai multă muncă pentru Împărăția lui Hristos.

c. Speranță

i. Dumnezeu intenționează să ne crească speranța prin încercări. Speranța este abilitatea de a continua să avansezi acum, în mijlocul zilei dificile, pentru că știi că mâine ziua va fi pașnică și sigură.

1. Plângerile lui Ieremia descriu această speranță (Plâng.3:25-26,31-32):
„Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută. Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului... Căci Domnul nu leapădă pentru totdeauna. Ci, când măhnește pe cineva, Se îndură iarăși de el după îndurarea Lui cea mare...”
2. Creștinii adevărați nu își pot abandona misiunea din cauza dificultăților actuale. Creștinii adevărați nu își pot alimenta siguranța din confort și condiții bune. Isus modelează o paradigmă existențială: suferim în această viață și tocmai de aceea experimentăm cu mult mai mult gloria în următoarea. Suferințele noastre din prezent ne detașează chirurgical de toate afecțiunile și plăcerile prezente și trecătoare, cu tirania lor indusă de corupția căderii în păcat, astfel încât acestea să poată fi atașate organic din nou, sfințite, cu dobândă infinită, ființei noastre veșnice ce va experimenta prezența glorioasă a lui Dumnezeu în eternitate.
3. Ați văzut creșterea credinței, rezistenței și speranței voastre prin încercări?

CONCLUZIE

Ce intenționează Dumnezeu să producă în noi prin încercările noastre? Dumnezeu este preocupat de caracterul nostru. Creșterea în sfințenie înseamnă mortificare și vivificare. Acestea sunt scopurile pe care Dumnezeu le intenționează și le atinge atunci când suferim cu credință. Cu această perspectivă, putem fi de acord din toată inima cu un personaj dintr-unul dintre romanele lui Herman Melville când afirmă: *„Doar când înțelegem că o durere depășește în importanță zece mii de bucurii, doar atunci vom deveni ceea ce creștinismul se străduiește să ne facă”*. John Newton rezumă perfect această lecție în poemul său:

Aceste Lăuntrice Calvaruri

Rugatu-m-am la Domnul, a crește în credință, iubire și orice har divin;

Mai mult a ști din mântuirea-I, și Fața-I a o ști mai bine, și mai deplin.

*Nădăjduind că prins-am potrivita clipă și momentan îmi va răspunde,
Și-n toial mării Lui puteri, păcatele-mi le va supune și pacea-mi va trimite-n
unde...*

*...Și-n loc, a hăului din inimă ascuns-otravă El mă făcu să simt;
Și-a iadului dezlănțuiri îmi scufundară sufletul în loc adânc și strâmt.*

*Mai mult, chiar a Sa mână părea să mă-mpileze și vaiul mult să mi-l mai crească;
Frângându-mi chipeșele planuri, și veștejindu-mi curcubeții, purcese-apoi să mă
zdrobească.*

Dumnezeu este interesat de caracterul nostru și calea cea mai scurtă și mai eficientă pentru edificarea caracterului este să ne facă parte de încercări.

[Marius Scurtu](#)

CUM SĂ REINVESTIM REZULTATUL POZITIV AL ADVERSITĂȚILOR?

Text: Filipeni 1:12-26

Cuvântul de aur: Evrei 10:35-36 „Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteptați o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.”

INTRODUCERE

Definiție: Adversitate - Împrejurare potrivnică cu care cineva are de luptat, dificultate, necaz.

Pentru a avea o perspectivă corectă asupra lecției, doresc la început să privim scurt la pericolul și dezastrul ce îl aduce rezultatul acțiunilor noastre ca răspuns negativ, firesc justificat, la situațiile adverse.

O primă analiză: Adversitate – Reacție... primul impuls omenesc la situație este de autoapărare, conservare, protejare. Biblia are soluții la toate situațiile, cu îndemn, ajutor, călăuzire prin Duhul Sfânt și Cuvânt Divin, și ne cheamă la ascultare ca să putem trăi o viață din belșug, în plinătatea Duhului Sfânt, și nicidecum o viață mediocră de continuă înfrângere și frustrare.

Romani 12:17,19 „Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor. Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: «Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti», zice Domnul.”

Tendința umană este de răzbunare, dacă este și posibilitate, și dacă nu este posibilitate de răzbunare, resemnare.

Răzbunarea mea produce ură, și, posibil, o și mai mare dorință de răzbunare în cealaltă persoană.

Ce simțământ avem când primim un răspuns obraznic de la o altă persoană? Avem tendința să-l aranjăm, să-l punem noi la punct, din mândrie, să știe el cu cine are de-a face. Această perspectivă umană este privirea spre o viață independentă de Dumnezeu, o trăire în paradigma Adversitate-Reacție.

În studiul lecției vom privi spre Adversitate - Acțiune, sub călăuzirea Duhului Sfânt, cu versetele călăuzitoare ale Cuvântului Divin.

OBIECTIVE

- ❖ Să înțelegem că Dumnezeu este atotștiutor și atotputernic
- ❖ Să descoperim soluția divină de rezolvare pozitivă a adversităților

- I. Legiitorul și Stăpânitorul – Cel ce vrea ca să reinvestim roadele încercării**
- II. Stăpânitorul și Suveranul – Cel ce merită să reinvestim roadele încercării**
- III. Ocrotitorul și Răsplătitorul – Cel ce ne ajută să reinvestim roadele încercării**

ANALIZA

I. Legiitorul și Stăpânitorul – Cel ce vrea ca să reinvestim roadele încercării

Dumnezeu este cel ce judecă și stabilește pe vinovat, pedeapsa și dreptatea divină: *Geneza 3:15* „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.*” Ca și consecință a păcatului intrat în lume prin părinții noștri Adam și Eva, Dumnezeu stabilește vrăjmășia, adversitatea, lupta. În Atotputernicia Sa, El stabilește și victoria asupra capului șarpelui, cu suferințele de rigoare, și face astfel ca să existe un rezultat pozitiv al adversităților, care merită deci să fie reinvestit de către cei credincioși, pentru un câștig și mai mare.

II. Stăpânitorul și Suveranul – Cel ce merită să reinvestim roadele încercării

- Dumnezeu este atotstăpânitor, face tot ce vrea în cer și pe pământ. Citim în 1 Împărați 11:23a: „*Dumnezeu a ridicat un alt vrăjmaș lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada...*” Pentru îndreptarea lui Solomon, Dumnezeu ridică un adversar, potențial vrăjmaș, o nuia ca să-i atragă atenția.
- David se cercetează cu ocazia în care Șimei aruncă asupra lui blestemele, prin expresia din 2 Sam.16:10 „*Dar împăratul a zis: «Dacă blestemă, înseamnă că Domnul i-a zis: ‘Blestemă pe David!’ Cine-i va zice dar: ‘Pentru ce faci așa?’ Poate că Domnul l-a pus»...*” Situațiile de adversitate trebuie să aducă cercetare în viața noastră, cercetare a relației lui cu Dumnezeu prin Duhul Sfânt, iar aceasta va aduce un câștig semnificativ pe multiple planuri, un rod ce poate fi reinvestit în lucrarea Domnului, tot așa cum David a devenit și mai roditor după acest act de cercetare și pocăință.
- O experiență din copilărie, ca o ilustrație, pentru cei ce au văzut o turmă mare de oi, cu ciobanul lor, cu câini păzitori, și animalele de povară, măgărușii. Am asistat la o situație când ciobanul a trimis câinele spre a întoarce la turmă o oiță plăpândă, care era prea departe și în mare pericol de a se rătăci, în căutarea ei singuratică după mâncare. Câinele a necăjit oița ca să o reîntoarcă la turmă (adversitate), dar astfel oița a supraviețuit și a devenit mai târziu o oaie sănătoasă și productivă a turmei (reinvestire).
- O situație de adversitate poate fi căsnicia dintre o soție credincioasă Domnului Isus Hristos și un soț deocamdată necredincios, sau reversul

situației, un soț născut din nou, mântuit, în relație de căsnicie cu o soție, deocamdată, departe de Mântuitorul. 1 Petru 3:1-2 ne spune: „*Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere.*” Iată ce scop nobil poate avea o astfel de reinvestire a necazurilor celor credincioși – câștigarea unui suflet din moarte la viață.

- O situație între un angajat, muncitor credincios Domnului Isus Hristos, și patronul companiei care nu cunoaște pe Domnul, unde fratele credincios are ocazia să nu întoarcă rău pentru rău dacă este nedreptățit. Coloseni 3:23-24 ne sfătuiește în această direcție: „*Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.*” De asemeni găsim scris în Coloseni 3:22 „*Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul.*”
- Reversul, patronul, om născut din nou, și angajații, câmpul de evanghelizare, este de asemenea neuitat de sfatul mângâietor și înțelept al Scripturii, găsind scris în Coloseni 4:1 „*Stăpânilor, dați robilor voștri ce le datorati și ce li se cuvine, căci știți că și voi aveți un Stăpân în cer.*” Și încă, în Romani 13:8 este scris „*Să nu datorati nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții, căci cine iubește pe alții a împlinit Legea.*” Iată ce câmp larg de reinvestire le stă deschis în față patronilor credincioși, printr-o comportare de smerenie prin chiar necazurile create de angajații necredincioși.
- Adversități Părinți-Copii sau Copii-Părinți sunt atinse în Maleahi 4:6 „*El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*” Este unul din locurile cele mai gingașe, familia, unde se poate reinvesti cu mult rod orice câștig adus de suferințele îndurate după voia Domnului de cei credincioși.

III. Ocrotitorul și Răsplătitorul – Cel ce ne ajută să reinvestim roadele încercării

Un exemplu de adversitatea din Vechiul Testament dintre Împăratul Saul și ginerele său, David, conține de asemenea multe învățături valoroase. În toate relatările despre Saul și urmărirea, prigonirea, capcanele, eșecurile capcanelor (adversitate), izbăvirile date de Dumnezeu pentru alesul Său David fac să strălucească atotputernicia și atotștiința lui Dumnezeu în desfășurarea evenimentelor (câștigul), și apoi ascultarea și dependența credinciosului David (reinvestirea). Scutul și protecția lui au fost însuși Dumnezeu. Tot în această relatare, David – un om dependent de Sfântul lui Israel, un om încrezător, ascultător, cu o deosebită teamă și reverență față de Dumnezeu, a avut de două

ori ocazia să se răzbune, omeneste vorbind, pe drept, și de fiecare dată el răspunde: „Să mă ferească Dumnezeu să mă ating de unsul Domnului.” Saul, adversarul, cel plin de ură, chinuit de un duh rău, recunoaște despre David: „Tu ești mai bun decât mine, fiule David!”

Pe de altă parte, portretul deosebit de emoționant al prieteniei dintre David și Ionatan arată ce valoroasă este reinvestirea bunului rod al încercărilor după voia lui Dumnezeu în relații sfinte. În contextul lumii de competiție, de dominare și stăpânire, avantaje și pierderea marilor șanse (Ionatan nu mai avea șansa să devină împărat din cauza prieteniei cu David), se arată o deosebită loialitate în prietenia lor, crescută din traversarea prin credință a multor adversități.

- Adversitatea firii vechi, a firii pământești a omului și duhului nou al omului născut din nou este atinsă în Galateni 5:16-17 „Zic dar: *umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.*”
- Ce facem? Ne lamentăm că suntem slabi, că nu putem, ne scuzăm cum că așa sunt eu, nu pot altfel? Una din explicații auzite într-o predică a fost expresia: „I-am spus lui Dumnezeu că nu pot trăi în sfințenie.” Șocat la ce am auzit, mi-am pus întrebarea dacă Dumnezeu a coborât repede standardul. Soluția? Nu suntem fără o soluție divină, o soluție supranaturală. Un Dumnezeu supranatural, cu cerințe înalte, de lepădare de sine din partea noastră, are o soluție supranaturală, în dependență totală de El, să ne asiste, să pregătească faptele bune în care să umblăm, să ne descopere faptele bune ce le-a pregătit și în acest moment ne găsim la răscrucea alegerii. Vom asculta șoapta Duhului Sfânt, vom trăi voia lui Dumnezeu specifică pentru viața noastră la moment de răscruce, sau sub îndemnul nostru, ale firii vechi, pământești, vom alege ce ne convine nouă, într-o independență de Dumnezeu. Prima alegere, aduce cruce pentru noi, cruce pentru firea veche, dar multă slavă lui Dumnezeu, toată slava lui Dumnezeu. A doua alegere, ne aduce nouă satisfacție, ce-i drept numai de moment, o bucurie efemeră, trecătoare, cu remușcări în duhul nostru căci am știut voia lui Dumnezeu, și nu am îndeplinit-o, ci am ales voia noastră. Cu alte cuvinte am trăit în neascultare de Dumnezeu. Când cităm versetul „*voia lui Dumnezeu este bună, plăcută și desăvârșită...*”, avem deplină dreptate, dar să înțelegem bine, ca să nu cădem în deznădejde, această voie bună: ea nu este pentru plăcerile mele firești, așa cum de foarte multe ori dorim noi. Voia bună este pentru deplina slavă a lui Dumnezeu, și binele nostru veșnic, sfințirea, echiparea pentru lucrare, pentru zidirea Bisericii, pentru mărturisirea Cuvântului, pentru mântuirea sufletelor și alipirea de familia lui Dumnezeu.

CONCLUZII

Pentru că nu vom putea face tot ce voim, datorită celor două firi, firea veche și duhul nou născut din Duhul Sfânt, este înțelept să ascultăm de șoapta Duhului lui Dumnezeu. Dumnezeuul călăuzitor care ne-a pecetluit, ne sfătuiește, ne îndeamnă în totală opoziție cu dorința noastră naturală, firească, pământească. Ascultând, vom da slavă lui Dumnezeu, El va fi proslăvit prin viețile noastre, prin umblarea cu El în fiecare zi. Ascultând, vom fi biruitori în încercări, câștigând un capital colosal pe care-l vom putea reinvesti cu mult folos în via Domnului. Noi înșine vom experimenta binecuvântarea și viața ce curge din Dumnezeu, o viață din belșug, va curge ca și râul din viețile noastre, adăpându-i pe mulți.

[Liviu Dragomir](#)

© 2021, LOGOS BAPTIST MINISTRIES

EDITORI:

Laurentiu Murg

Daniel Chiu

CONTRIBUITORI:

Ioan Sinitean

Doru Comănescu

Mike Lozneau

Valentin Gabor

Chris Chiu

Viorel Filip

Cristi Bradu

Vasile Lucaci

Sergiu Plăcinta

Marius Scurtu

Liviu Dragomir

DESIGN:

Manual: Laurentiu Murg

Coperta: Teodora Scurtu

LOGOS BAPTIST CHURCH

7280 N. Caldwell Avenue

Niles, IL 60714